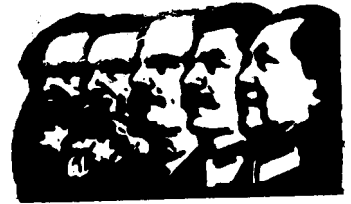

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΤΡΙΤΗ 27 ΦΛΕΒΑΡΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 369 ΔΡΧ. 250/Ε 0,73

ΟΙ ΡΩΣΟΔΟΥΛΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Η ουσιαστική οικουμενική στήριξη στην κυβέρνηση Σημίτη έχει σαν αποτέλεσμα να μην ακούγεται παρά ελάχιστος θόρυβος όταν γίνεται ένα πολιτικό πραξικόπημα κλίμακας όπως ήταν οι τελευταίες κρίσεις στην ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων. Ήταν μία χιονοστιβάδα που ξεκίνησε από την καθαίρεση του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Στρατού Παναγιωτάκη μέσα από την εκστρατεία ενάντια στο απεμπλουτισμένο ουράνιο και ύστερα από την τοποθέτηση στη θέση αυτή του Αντωνακόπουλου.

Τι σήμαινε αυτή η αλλαγή φρου- σότερα από μία τοποθέτηση ενός- ράς; Απ' ότι φαίνεται πολύ περισ- “εγκάθετου” στην αρχηγία των ε-

νόπλων δυνάμεων. Γιατί ο Αντωνακόπουλος ήταν ο έβδομος στην ιεραρχία υπό τον Παναγιωτάκη το οποίο σήμαινε ότι έπρεπε να καταρτηθούν ή επί το κοσμιότερον να αποστρατευτούν οι προηγούμενοι έξι για να ανέλθει ο εκλεκτός της κυβέρνησης.

Γιατί έφυγε ο Παναγιωτάκης; Πέρα από τη γνωστή ιστορία της υποτιθέμενης απόκρυψης ενός κρούσματος λευχαιμίας σε έλληνα στρατιώτη που αποτέλεσε την

αφορμή της καθαίρεσης και λειτούργησε σα βολικό πρόσχημα, φαίνεται ότι ο Παναγιωτάκης είχε “ενοχλητικές” ιδιότητες για τους ρωσόδουλη ηγετική κλίκα Σημίτη-Λαλιώτη. Όπως αναφέρει σχετικό δημοσίευμα του *Επενδυτή*, 24-25/2/2001: “Ο απομακρυνθείς προηγούμενος Α/ΓΕΣ κ. Κ. Παναγιωτάκης δεν έχαιρε μόνο της εκτιμήσεως των Ελλήνων αξιωματικών αλλά και των ξένων. Στην τελετή της παραδόσεως της ηγε-

σίας του Στρατού στον καινούριο Α/ΓΕΣ κ. Αντωνακόπουλο, παρένρθε ο Αμερικανός στρατηγός Mahan, υπαρχηγός του αμερικάνικου επιτελείου στρατού. Προς απορίαν της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Εθνικής Αμύνης που διηρωτάτο ποιος ήταν αυτός και ποιος τον κάλεσε. Και σύμφωνα με ακριβείς πληροφορίες, ο νέος Αμερικανός υπουργός Αμύνης κ.

συνέχεια στη σελ. 5

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Δημιουργούνται οι όροι για ένα νέο εργατικό κίνημα

Την Κυριακή 18 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση των Απολυμένων των Λιπασμάτων και της Επιτροπής Σωτηρίας στον Ηλεκτρικό Σταθμό του Πειραιά.

Ήταν μια μαζική συγκέντρωση που προκάλεσε ενδιαφέρον και συμπάθεια, ακόμα και ενθουσιασμό σε πολλούς Πειραιώτες σαν ένα πρωτόγνωρο κίνημα.

Η προετοιμασία της συγκέντρωσης ξεκίνησε σχεδόν τρεις εβδομάδες πιο πριν. Οι Λιπασματιώτες με τη στήριξη της Επιτροπής Σωτηρίας κινήθηκαν δραστήρια. Επισκέφθηκαν πολλά εργοστάσια που κινδυνεύουν να κλείσουν με τα γνωστά περιβαλλοντικά προσήματα και τα διάφορα σχέδια ανάπλασης του Λαλιώτη, έδωσαν την προκήρυξη με

τις θέσεις τους και απεύθυναν κάλεσμα για έναν κοινό αγώνα ενάντια στην αποβιομηχάνιση του Πειραιά. Η κινητοποίηση αυτή συνάντησε πολύ θετικές αντιδράσεις από τους εργαζόμενους και λιγότερο θετικές αντιδράσεις από τα σωμα-

συνέχεια στη σελ. 2

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

τεύα τους οι διοικήσεις των οποίων κατά κανόνα αποτελούνται από εκπροσώπους των τεσσάρων κομμάτων. Αυτοί που με περισσότερο θέρμη αγκάλισαν τους Λιπασματιώτες ήταν οι εργαζόμενοι και τα σωματεία των εργοστασίων των οποίων το κλείσιμο έχει ήδη δρομολογηθεί από την κυβέρνηση, δηλαδή του Παπαστράτου και του Πίτσου. Ο Παπαστράτος υποχρεώνεται να μετεγκαταστα-

ο αγώνας αυτός περιστοιχίζεται σταθερά πλέον από βουλευτές, συνδικαλιστές και φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η ισχυροποίηση της θέσης των Λιπασματιωτών απέναντι στα ΜΜΕ φάνηκε όταν μία αντιπροσωπεία Λιπασματιωτών όπου συμμετείχε και ο σ. Γ. Νικολόπουλος επισκέφθηκε το βράδυ της Πέμπτης 15 Φλεβάρη το EXTRA. Εκείνη τη στιγμή το EXTRA πρόβαλε το κεντρικό του δελτίο ειδήσεων με τη δημοσιογράφο Κ. Κωλέτη. Η δημοσιογράφος εντυπωσιάστηκε από το γεγονός ότι

μεγάφωνα μετέδιδαν κάλεσμα στη συγκέντρωση και προοδευτικά τραγούδια, από αυτά που κατά κόρον έχουν ακουστεί άπειρες φορές στις συγκεντρώσεις του ψευτοΚΚΕ, κι έχουν μετατραπεί στο αντίθετό τους. Τώρα όμως έμοιαζαν να βρίσκουν ξανά τον αγωνιστικό τους χαρακτήρα εκφράζοντας αληθινούς εργάτες που αγωνίζονται για τα συμφέροντά τους.

Επειδή δεν υπήρχε η δυνατότητα ούτε η οικονομική, ούτε η τεχνική να στηθεί εξέδρα διαμορφώθηκε μία αυτοσχέδια εξέδρα σ' έ-

ναντίον του όπως συγκεκριμένα ανέφερε στο μήνυμά του. Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι ο Μιχαλολιάκος στο μήνυμά του ζήτησε σύντομα συνάντηση με τους απολυμένους και την Επιτροπή Σωτηρίας.

Παρόντες ήταν οι βουλευτές Νεράτζης (ΝΔ) και Διαμαντίδης (ΠΑΣΟΚ) που απεύθυναν χαιρετισμό στους συγκεντρωμένους και δήλωσαν την πρόθεσή τους να συνδράμουν με τα μέσα που διαθέτουν στον αγώνα των Λιπασματιωτών.

Η πρώτη ομιλία ήταν αυτή του πρώην εργαζόμενου Απόστολου Παναγιωτίδη. Ανέδειξε την αδικία που έγινε σε βάρος των εργαζόμενων, τις συνέπειες του καταστροφικού έργου των καταδικασμένων και τη δύναμη του νέου αγώνα που κάνουν οι Λιπασματιώτες δεκαέξι μήνες μετά "αναγεννημένοι από τις στάχτες τους" όπως είπε. Η ειλικρίνεια και το πάθος του λόγου του Α. Παναγιωτίδη, η πίστη και η ελπίδα για το νικηφόρο αποτέλεσμα του αγώνα συγκίνησε όλους τους συγκεντρωμένους.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο σ. Γ. Νικολόπουλος ο οποίος έδωσε το στίγμα του νέου κινήματος και τόνισε την τρομακτική του σημασία που προκύπτει από το γε-

θεί, ενώ ο Πίτσος δέχεται επίθεση από το ψευτοΚΚΕ και τον λαλιωτικό δήμαρχο του Ρέντη, Ιωακειμίδη, με πρόσχημα την "ανάπλαση" της περιοχής με τη δημιουργία εμπορικών συγκροτημάτων όπως αυτό του Village Park. Όπως είπαν μέλη του Δ.Σ. του Πίτσου, ο ίδιος ο Νουφαρίτης πήγε μέσα στο εργοστάσιο και τους είπε ότι μέχρι τώρα την έχουν γλιτώσει, αλλά αυτή τη φορά θα τους κλείσει! Οι χίλιοι διακόσιοι εργαζόμενοι του "Πίτσου" αγανακτισμένοι από την επίθεση που δέχονται και που έχει στόχο να τους ρίξει στην ανεργία έχουν κάνει πορεία διαμαρτυρίας στο δημαρχείο του Ρέντη (η οποία έχει επίσης θαφτεί από τα ΜΜΕ).

Η προκήρυξη των Απολυμένων και της Επιτροπής Σωτηρίας μοιράστηκε ευρύτατα στο λαό του Πειραιά από τους Λιπασματιώτες που εισέπραξαν μόνο θετικά σχόλια για τον αγώνα τους. Μοιράστηκαν γύρω στα δώδεκα χιλιάδες αντίτυπα.

Η αφίσα που προπαγάνδιζε τη συγκέντρωση κολλήθηκε στο κέντρο του Πειραιά και στις συνοικίες.

Πραγματοποιήθηκε εκστρατεία ενημέρωσης των ΜΜΕ με αποστολή φαξ, προσωπική επικοινωνία και αποστολή αντιπροσωπειών στα τηλεοπτικά κανάλια. Αυτή τη φορά η επαφή με τα ΜΜΕ έγινε από μία πιο ισχυρή θέση αφού ο αγώνας και ο αντίκτυπος του έχουν δυναμώσει από τη μια, και από την άλλη δεν μπορεί να είναι αδιάφορο στα ΜΜΕ το γεγονός ότι

ήταν βράδυ Τσικνοπέμπτης που οι περισσότεροι άνθρωποι το αφιερώνουν στο γλέντι και τη διασκέδαση, και οι Λιπασματιώτες συνέχιζαν τον αγώνα τους πηγαίνοντας στα κανάλια για να σπάσουν τον τηλεοπτικό αποκλεισμό. Έδωσε λοιπόν τον λόγο ζωντανά σε όποιον ήθελε από αυτούς να μιλήσει. Οι Λιπασματιώτες που συμμετείχαν στην αντιπροσωπεία αποφάσισαν να μιλήσει ο σ. Γ. Νικολόπουλος. Έτσι κι έγινε. Για δέκα περίπου λεπτά ο Γ. Νικολόπουλος μίλησε για τον αγώνα των απολυμένων και της Επιτροπής Σωτηρίας. Ήταν μία πρώτη σημαντική παρουσία σε κεντρικό τηλεοπτικό κανάλι, μετά τις παρουσίες στο πειραιώτικο κανάλι SEVEN.

Από τις εφημερίδες την είδηση της συγκέντρωσης κάλυψαν ο *Ελεύθερος Τύπος*, ο *Αδέσμευτος Τύπος* του Μήτση και η *Ναυτεμπορική*. Οι επαφές επίσης έδωσαν και δύο ζωντανές μεταδόσεις στους ραδιοφωνικούς σταθμούς Κανάλι 1 και ΣΚΑΪ το πρωί της Κυριακής.

Την Κυριακή οι Λιπασματιώτες άρχισαν να συγκεντρώνονται από νωρίς με τις οικογένειές τους. Πριν τη συγκέντρωση, κατά τη διάρκεια της και κατά τη διάρκεια της πορείας μοιράστηκε η προκήρυξη.

Στήθηκαν πανό στο χώρο της πλατείας και εγκαταστάθηκαν επίσης μικροφωνικές εγκαταστάσεις ώστε οι ομιλίες να ακούγονται σε όλη την πλατεία και το χώρο γύρω από αυτήν. Πριν από την έναρξη της συγκέντρωσης τα

να από τα παγκάκια της πλατείας.

Όταν ξεκίνησε η εκδήλωση οι συγκεντρωμένοι ήταν περίπου τριακόσιοι. Μαζική ήταν η παρουσία των εργαζόμενων του ΕΡΓΑΣ, της συνδικαλιστικής παράταξης της ΟΑΚΚΕ στη Ζώνη, που είχαν προπαγανδίσει με δικιά τους προκήρυξη τη συγκέντρωση στο χώρο της Ζώνης. Ο ΕΡΓΑΣ εκπροσωπήθηκε από τον σ. Δ. Γουρνά.

Από το συνδικαλιστικό χώρο συμμετείχαν επίσης οι Ι. Μωυσιάδης πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ηλεκτρολόγων, ο Κ. Βαρβεράκης πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Θερμαστών Ξηράς και αντιπρόεδρος του εργοστασιακού σωματείου Παπαστράτου, και ο Δ. Πάνου γενικός γραμματέας Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Καπνοβιομηχανίας. Από την τοπική αυτοδιοίκηση παραβρέθηκαν ο δήμαρχος Κερατσινίου Φ. Μελάς που από την αρχή βρίσκεται κοντά σ' αυτόν τον αγώνα και ο Α. Μήλτσος επικεφαλής του δημοτικού συνδυασμού Δραπετσώνας "Δημοτική Ενότητα". Την ΟΑΚΚΕ εκπροσώπησε ο γραμματέας της ΚΕ σ. Η. Ζαφειρόπουλος.

Κατά την έναρξη της εκδήλωσης διαβάστηκαν τα μηνύματα συμπαράστασης των βουλευτών Μπεντενιώτη (ΠΑΣΟΚ) και Μιχαλολιάκου (ΝΔ) που δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν ο πρώτος λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων και ο δεύτερος επειδή βρίσκεται σε περίοδο ανάρρωσης από το πρόσφατο τρομοκρατικό χτύπημα

χει κάνει μέχρι τώρα το κράτος στους Λιπασματιώτες όπως είναι και η πρόσφατη ενεργοποίηση του προγράμματος των σεμιναρίων της επαγγελματικής κατάρτισης. Μίλησε για τη θετική πορεία που έχει η υπόθεση στην Ευρώπη και πως μόνο μέσα από την πίεση και τον αγώνα θα κερδίσουν οι απολυμένοι.

Τέλος, κάλεσε σε ενότητα όλους τους εργαζόμενους στον Πειραιά, αναφερόμενος ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των Παπαστράτου, Πίτσου και των εργαζόμενων της Ζώνης.

Οι ομιλίες χειροκροτήθηκαν θερμά ενώ οι περαστικοί εντυπωσιασμένοι στέκονταν αρκετή ώρα για να τις παρακολουθήσουν.

Στη συνέχεια μίλησαν οι Φ. Μελάς που κατάγγειλε για άλλη μια φορά το άδικο και αιφνιδιαστικό κλείσιμο του εργοστασίου που είχε όλες τις προϋποθέσεις για να συνεχίσει τη λειτουργία του, ο Κ. Βαρβεράκης που δήλωσε ότι οι εργαζόμενοι του Παπαστράτου θα συμπορευτούν με τους Λιπασματιώτες και ο Δ. Πάνου που κατάγγειλε το βιομηχανοκτόνο ΠΔ 84/84 και χαιρέτισε τη συγκέντρωση λέγοντας χαρακτηριστικά ότι μετά από αυτή τη συγκέντρωση οι εργαζόμενοι στις βιομηχανίες του Πειραιά πρέπει να αισθάνονται ασφαλείς.

Χαιρετισμό απεύθυνε ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος που στην ομιλία του ανέδειξε το μεγαλείο και τη δύναμη αυτού του κινήματος, ενός εργατικού κινήματος που ισχυροποιείται σταθερά χωρίς τη στήριξη καμίας επίσημης συνδικαλιστι-

συνέχεια στη σελ. 3

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο

Κώστας Κούτελος

Χαλκοκονδύλη 35

5ος όροφος

Τ.Θ. 8371

Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

Τηλ.-Φαξ. 5232553

Ετήσια συνδρομή: 5.000

Εξαμηνιαία: 2.500

ΣΗΜΙΤΗΣ-Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ

Έξοχα!

Το δίδυμο Σημίτη – Γ. Παπανδρέου κουμαντάρει πια για τα καλά τη Βαλκανική εξωτερική πολιτική. Στην τελευταία διάσκεψη στα Σκόπια τακτοποίησε τα πάντα σύμφωνα με τις απαιτήσεις των αφεντικών του.

Έτσι πέτυχε να ισχυροποιήσει τον κάθετο ορθόδοξο άξονα Σερβίας – Δημ. της Μακεδονίας – Ελλάδας κάτω από την ηγεμονία της τελευταίας, να εμφανίσει αυτό τον άξονα σαν τον πρωταθλητή των διεθνών δημοκρατικών αρχών και τέλος να εμφανίσει αυτό τον άξονα και τον εαυτό του σαν τον δίδυμο της Ευρώπης προς τα Βαλκάνια.

Εννοείται ότι αυτές οι επιτυχίες δεν είναι προϊόν του “δαμόνιου” αυτού δίδυμου. Ακόμα και οι πιο βλάκες μπορούν να μετατραπούν σε ιδιοφυίες όταν το Κρεμλίνο στήνει ολόκληρες θεατρικές παραστάσεις με καλοκουρδισμένους

ηθοποιούς που εισβάλλουν από παντού στην σκηνή για να μετατρέψουν τον πιο ασήμαντο κομπάρσο σε πρωταγωνιστή. Αν αναλογιστούμε πως στήθηκε ο κάθετος ορθόδοξος βαλκανικός άξονας και πως τα καταφέρανε να καμαρώνουν οι τρεις άνθρωποι της Ρωσίας Σημίτης – Κοστούνιτσα – Γκεοργκίεφσκι μπροστά στα υπόλοιπα αμήχανα Βαλκάνια και την Ευρώπη θα βρούμε μπροστά μας μια σειρά πολιτικές εκστρατείες και συνομοσίες. Τέτοια είναι εκείνη του ονόματος Μακεδονία βάσει του οποίου η Δημ. της Μακεδονίας αποκλείστηκε οικονομικά και πολιτικά από την Ευρώπη για

να ρουφηχτεί πολιτικά από την ορθόδοξη Βουλγαρία και κυρίως την ορθόδοξη Ελλάδα. Μια άλλη είναι η προβοκάτσια της Μεγάλης Σερβίας που την χαιρέτησε πρώτη – πρώτη η ορθόδοξη Ελλάδα για να αποκόψει τη Σερβία από την Δύση, η ίδια Ελλάδα που αργότερα συμμαχίσει με τη Δύση για να βομβαρδιστεί ο σέρβικος σοβινισμός και να συρθεί τελικά στην αγκαλιά της Ρωσίας. Τέτοια τέλος είναι η προβοκάτσια της Μεγάλης Αλβανίας μέσα από την οποία από τη μια ερεθίστηκε αλλά και “συνετίστηκε” η Σερβία και από την άλλη ανέβηκε στην εξουσία στην ίδια την Αλβανία η ρωσόδουλη κλίκα Φάτος Νάνο. Επίσης χάρη σ’ αυτή την προβοκάτσια του αλβανικού σοβινισμού δραστήρια τώρα “συνετίζεται” και προσχωρεί στο ορθόδοξο τόξο η βασιανισμένη Δημ. της Μακεδονίας.

Τώρα δείχνει πραγματικά την αξία της η τοποθέτηση του κέντρου δράσης των αλβανών προβοκατόρων στο Πρέζεβο. Με έναν κατάλληλα τοποθετημένο UCK μπορεί ο Φάτος Νάνο να απειλεί ταυτόχρονα και τη Σερβία και τη Δημ. της Μακεδονίας, ώστε οι δύο χώρες να ενώνονται για να αντιμετωπίσουν τον κοινό εχθρό, δηλαδή την Αλβανία και τη Δύση και μάλιστα πιο ειδικά τις ΗΠΑ. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που αυτοί οι προβοκατόρες του Πρέζεβο σε μια συνέντευξη τύπου πριν μια βδομάδα τοποθέτησαν δίπλα στον αλβανικό δικέφαλο αετό, και μια αμερικάνικη σημαία. Εννοείται ότι ο αμερικάνικος μπερλιόζισμός δεν θίγεται από κάτι τέτοια. Ίσα – ίσα φαίνεται ότι κολακεύεται μέσα στην γεμάτη έπαρση παρακμή και απομόνωσή του.

Να λοιπόν πως το “ειρηνοποιό” δίδυμο Σημίτη – Γ. Παπανδρέου μπορεί να προσδιορίζει τον κοινό βαλκανικό εχθρό της στιγμής, τον “αλβανικό εξτρεμισμό” και να ενώνει τους πάντες εναντίον του. Βεβαίως το ίδιο αυτό δίδυμο την ώρα που κάνει αυτή την πολιτική διατηρεί τις αρμονικότερες σχέσεις με το καθεστώς Φάτος Νάνο και δεν κατονομάζει ποτέ αυτό το καθεστώς σαν ηθικό αυτουργό του αλβανικού “εξτρεμισμού”. Αλλά το χειρότερο δεν είναι αυτό.

Το χειρότερο είναι ότι δεν βρίσκει ούτε μια κακή κουβέντα να πει για τους αλβανούς σοβινιστές του Τέτοβο. Αλλά πως θα μπορούσε. Το Τέτοβο είναι η πηγή της πορείας της Δημ. της Μακεδονίας προς τη ρώσικη σλαβική αγκαλιά. Ο αλβανικός σοβινισμός του Τέτοβου είναι η αληθινή πηγή της εξουσίας του Γκεοργκίεφσκι. Αυτός είναι ο λόγος που **την ίδια στιγμή που οι δύο ειρηνοποιοί μας γίνονται παγκόσμιοι πρωταθλητές του αγώνα ενάντια στον αλβανικό εξτρεμισμό στο Πρέζεβο, την ίδια αυτή στιγμή χρηματοδοτούν την ανέγερση του αλβανικού Πανεπιστημίου**

του Τέτοβο, δηλαδή την ανέγερση του μητροπολιτικού ναού του αλβανικού σοβινισμού γενικά.

Το δίδυμο είναι ένα δίδυμο απατεώνων που σε άλλες εποχές θα το είχαν περιχύσει με πίσσα και πούπουλα και θα το περιέφεραν σε όλη την υδρόγειο. Το δίδυμο παίζει με μια Ευρώπη και γενικά με μια Δύση που έχει μόνο ένα πράγμα στο μυαλό της, πως θα πετύχει λίγη ησυχία για τους επόμενους λίγους μήνες.

Αυτό το γουρουνίσιο και κοντόφθαλμο δυτικό χρηματιστικό κεφάλαιο που διαθέτει όλη την πνευματική οκνηρία και την απληστία του ραντιέρη που υπηρετεί, σκέφτεται μόνο και πασκίζει για τη διατήρηση του πιο τελευταία καταχτημένου στάτους κβο. Έχει ξεχάσει ότι η Βοσνία είναι διαμελισμένη και εθνοκαθαρισμένη από τους φίλους του Κοστούνιτσα. Έχει ξεχάσει ότι το Κόσσοβο είναι μια προσωρινή χώρα δίχως καμία διεθνή φυσιογνωμία, μόλις πριν ένα χρόνο σφαγμένη από αυτούς που διοικούν τώρα τη Σερβία. Και βέβαια ούτε καν διανοείται ότι το μελλοντικό κέντρο του νέου δράματος θα είναι το Τέτοβο των Αλβανών προβοκατόρων. Εκείνο που

βλέπει αυτό το κεφάλαιο είναι μόνο αυτό που γίνεται τώρα. Η οπτική της επίσημης Δύσης δεν είναι ούτε το παρόν, ούτε το μέλλον, αλλά το τώρα. Και τώρα είναι ο UCK στο Πρέζεβο. **Παλιά εγκλήματα και μελλοντικά δεν αφορούν τη δυτική διπλωματία παρά μόνο τα τώρα.**

Πως μπορεί μια τέτοια διπλωματία να αντιμετωπίζει το μακροπρόθεσμο σχεδιασμό των νέων τσάρων που στα χνάρια των πατεράδων και των παππούδων τους όχι μόνο προβλέπουν μελλοντικά εγκλήματα και διδάσκονται από τα περασμένα, αλλά είναι αυτοί οι ίδιοι που με αφάνταστη φροντίδα και σχολαστικότητα τα πραγματοποιούν.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες μόνο οι βαλκανικοί λαοί και οι αδύναμοι, αλλά πολύ πιο διορατικές από τους δυτικούς μονοπωλιστές, Βαλκανικές εθνικές αστικές τάξεις μπορούν να δείξουν την αναγκαία διορατικότητα και το σθένος που απαιτείται για να αντισταθούν τα Βαλκάνια στη νεοσοβινιστική βαρβαρότητα, τους ρώσους συνομότες και ληστές και τα τσιράκια τους τύπου Σημίτη-Γκεοργκίεφσκι-Κοστούνιτσα.

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

κής ηγεσίας, κανενός επίσημου κόμματος. Αναφέρθηκε στη σημασία του κινήματος για το λαό του Πειραιά που το καθεστώς ξεγελά με αυταπάτες ότι θα απολαμβάνει μία πιο όμορφη ζωή σε μία πόλη χωρίς εργαζόμενους και εργοστάσια αλλά γεμάτη παραλίες και πράσινο. Αλλά κανένας δεν θα ζει πιο όμορφα γιατί όταν δεν θα υπάρχουν εργαζόμενοι, θα υπάρχει ανεργία, δηλαδή φτώχεια, δηλαδή αρρώστια και δυστυχία, πολύ μεγαλύτερη από τη δυσφορία που μπορεί ίσως να δημιουργηθεί η επέμβαση του βιομηχανικού φουγάρου σ’ ένα φυσικό τοπίο. Ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος έκλεισε την ομιλία του μέσα σε δυνατό χειροκρότημα.

Τη συγκέντρωση έκλεισε ο πρώην εργαζόμενος Η. Ματέρης κάνοντας κάλεσμα για οικονομική ενίσχυση του αγώνα.

Από τα τηλεοπτικά κανάλια ήταν εκεί το SEVEN και το TEMPO. Οι απολυμένοι ευχαρίστησαν ιδιαίτερα το SEVEN που τους έχει συμπαρταθεί τόσο πολύ στον αγώνα τους και το οποίο στη συνέχεια μετάδωσε εκτεταμένα τη συγκέντρωση.

Η παρουσία του TEMPO εκεί ήταν άλλο ένα δείγμα για το σπάσιμο του αποκλεισμού που αναφέραμε πιο πάνω. Το TEMPO ανέφερε την είδηση της συγκέντρωσης σε ρεπορτάζ λίγων λεπτών στο δελτίο ειδήσεων του μεσημεριού και περιμέναμε ότι θα κάνει εκτεταμένη αναφορά στο βραδινό δελτίο. Αλλά στη συνέχεια η είδηση εξαφανίστηκε ως δια μαγείας, κόπηκε προφανώς από πάνω. Το ίδιο επεισόδιο επαναλήφθηκε και με το EXTRA που παρά τη θέρμη που έδειξε στην πρώτη επαφή, δεν εμφανίστηκε καθόλου στη συγκέ-

ντρωση. Η από τα πάνω επέμβαση βέβαια θα αδυνατίζει όσο αντίστοιχα θα ισχυροποιείται το κίνημα των Λιπασματιωτών.

Μετά το κλείσιμο της συγκέντρωσης πραγματοποιήθηκε πορεία προς το Δημοτικό Θέατρο. Οι Λιπασματιώτες έκαναν την πορεία τους στη μία λωρίδα του δρόμου φροντίζοντας να μην τον αποκλείσουν τελείως για να μην έρθουν σε αντίθεση με τους οδηγούς. Η παρουσία της Αστυνομίας ήταν πολύ διακριτική.

Φωνάχτηκαν τα συνθήματα: “Κλείσαν κλείσαν τα Λιπάσματα γεμίσανε τον Πειραιά ανέργους και χαλάσματα”, “Φθάνει, φθάνει η ανεργία, όχι άλλη κοροϊδία”, “Εδώ και τώρα αποκατάσταση”, “Δουλειά δουλειά και όχι ανεργία, όχι άλλο χτύπημα στη βιομηχανία”. Οι περαστικοί στα γύρω πεζοδρόμια σταμάτησαν και χειροκροτούσαν ή φώναζαν λόγια υποστήριξης στους διαδηλωτές.

Η πορεία κατόληξε στο Δημοτικό Θέατρο όπου διαλύθηκε και η συγκέντρωση μέσα σ’ ένα κλίμα γενικής ικανοποίησης για την τεράστια επιτυχία που ενισχύθηκε και από τη συγκέντρωση του σημαντικού οικονομικού ποσού ενίσχυσης που ήταν εκατό χιλιάδες δρχ.

Στη συγκέντρωση ήταν εκεί και πουλούσαν τις εφημερίδες των οργανώσεών τους μέλη της Α/συνέχειας και του ΣΕΚ. Αυτοί δεν δήλωσαν την παραμικρή συμπαράσταση και δεν έκαναν τον παραμικρό χαιρετισμό στη συγκέντρωση.

Το κίνημα των Λιπασματιωτών όπως κάθε κίνημα έχει αναπτύξει μία ανεξέλεγκτη δυναμική που τρομάζει το καθεστώς το οδηγεί σε ήττες και τους Λιπασματιώτες σε νίκη. Η ενότητα και η συνέπεια θα είναι οι καθοριστικοί όροι για την επιτυχία του.

Ο στρατηγικός στόχος του σοσιαλφασισμού, που είναι η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας, προϋποθέτει την ταυτόχρονη διάβρωση όλων των πλευρών του εικοικοδομήματος. Γι’ αυτό ο αγώνας του για τον έλεγχο της τέχνης και της κουλτούρας δίνεται με ιδιαίτερη λύσσα. Στη χώρα μας, η επέλαση του σοσιαλφασισμού στον τομέα αυτό έχει πάρει τη μορφή της εκστρατείας ελέγχου των ΜΜΕ στο όνομα της πάλης ενάντια στα διαπλεκόμενα.

Η υπόθεση της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας είναι κι αυτή ένα πεδίο όπου εκδηλώνονται οι επιθέσεις του σοσιαλφασισμού. Όπως καταγγέλλει ο σκηνοθέτης Μιχάλης Κακογιάννης, που παραιτήθηκε από την ηγεσία του θεσμού, οι αρμόδιοι περιέκοψαν τον προϋπολογισμό για τα έργα κατά 10 δις δρχ. προκειμένου να τα διαθέσουν (40 δις) σε επταήμερη εκδήλωση στην Ολυμπία. Τόσο ακριβά πρέπει τέλος πάντων να πληρώσει ο ελληνικός λαός την αρρω-

Γιατί φάγανε τον Κακογιάννη στην Πολιτιστική Ολυμπιάδα

στημένη αρχαιοπληξία του καθεστώτος; Εκτός απ’ αυτό, ο Μ. Κακογιάννης καταγγέλλει τον πραξικοπηματικό διορισμό του παρακματικού συνθέτη Περικλή Κούκου στην εκπροσώπηση της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας στο Σίδνευ. “Ο κ. Κακογιάννης” γράφει η *Ελευθεροτυπία* στις 6-2 “είχε διαφορετική άποψη με τον πρωθυπουργό για τις εκδηλώσεις που διοργάνωσε στην Ακρόπολη για το “Μιλένιουμ” ο κ. Κούκος, ο οποίος, πρόσθεσε, “είχε τις πλάτες της κυρίας Παπαζώη”, εκδηλώσεις που ενώ άρεσαν στον κ. Σημίτη, ο ίδιος χαρακτήρισε ελεεινές”. Πρόκειται για τη γνωστή βεγγέρα του ναζισμού που στήσανε οι ρωσόδουλοι στην Ακρόπολη για να γιορτάσουν τα χίλια χρόνια ζωής “του ελληνοισμού και της ορθοδοξίας”, εκδηλώσεις που προσομοιάζανε ανάλογες φέστες του ’30 στη χιτλερική Γερμανία, και στη διάρκεια των οποίων ανεβάσανε τους παπάδες πάνω στον Παρθενώνα, πράγμα που δεν τόλμησε ούτε η χούντα.

Η διαστροφή στη χειρότερη της έκδοση είναι το κύριο χαρακτηριστικό της κουλτούρας του σοσιαλμπερλιόζισμου. Όμως η ελληνική αστική διανοήση δεν κατορθώνει να αντισταθεί ούτε στοιχειωδώς σ’ αυτόν. Συχνά μάλιστα παρασύρεται από την προοδευτική του φορεσιά κατηγορώντας δευτερεύοντα πρόσωπα. Έτσι ο Κακογιάννης στηλιτεύει κύρια την Παπαζώη ή τον υπουργό πολιτισμού ενώ αφήνει στο απυρόβλητο έναν παλιανθρωπάκο του διαμετρήματος του Σημίτη.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ

Η πολιτική ποιότητα της εκδήλωσης της 18 Φλεβάρη

Η συγκέντρωση της 18 του Φλεβάρη ήταν ένας σταθμός στον αγώνα των Απολυμένων των Λιπασμάτων και της Επιτροπής Σωτηρίας.

Το ότι μπόρεσε στον Πειραιά να πραγματοποιηθεί μια ανοιχτή συγκέντρωση με περίπου 300 άτομα και ύστερα μια πορεία στο κέντρο της πόλης είναι κάτι εξαιρετικά σημαντικό. Κι αυτό γιατί γενικά στον Πειραιά οι επίσημες συνδικαλιστικές δυνάμεις ποτέ δεν μπόρεσαν να πετύχουν μαζικές συγκεντρώσεις δυνάμεων.

Όμως εδώ το ζήτημα δεν είναι ποσοτικό. Η συγκέντρωση του Ηλεκτρικού του Πειραιά δεν είχε να συγκρίνει τον εαυτό της με τις συνηθισμένες βαρετές και αδιάφορες συγκεντρώσεις των γραφειοκρατών συνδικαλιστών, ούτε με τις πορείες - λιτανείες των συνδικάτων του ψευτοΚΚΕ, ή με τις τραμπούκικες πορείες των επαγγελματιών του.

Εδώ είχαμε να κάνουμε με μια νέα ποιότητα. Γιατί το κίνημα των Λιπασμάτων είναι η πιο πλατειά ενότητα στη βάση του εργατικού κινήματος ύστερα από πολλά χρόνια η οποία στρέφεται ταυτόχρονα ενάντια σε όλες τις ηγετικές μερίδες του αστικού πολιτικού κόσμου και ενάντια σε όλους τους επίσημους συνδικαλιστικούς τοποτηρητές τους. Κι αυτό γίνεται γιατί τα αιτήματα αυτού του αγώνα αντιπαρά τίθενται σε όλα τα ως τώρα αντιδραστικά στερεότυπα του κυρίαρχου πολιτικού μπλοκ. Εδώ δεν προβάλλει μια ομάδα του δημόσιου ή ένα κίνημα μικροαστών το συντεχνιακό της αίτημα **σε βάρος όλης της υπόλοιπης κοινωνίας, αλλά ένας μαζικός, πλατύς και αντιπροσωπευτικός στη σύνθεσή του πυρήνας εργατών προβάλλει ένα αίτημα για λογαριασμό όλης της κοινωνίας** που όμως η κοινωνία το έχει καταχωνιασμένο. Το κίνημα των Λιπασμάτων μπορεί να δει τη νίκη των Απολυμένων μόνο σαν νίκη όλου του βιομηχανικού προλεταριάτου και όλης της κοινωνικής προόδου πάνω στους εχθρούς της σύγχρονης ανάπτυξης γενικά.

Αυτή η διαφορά είναι που δίνει τόση ένταση και τόσο βάρος στις εκδηλώσεις αυτού του κινήματος. Όσοι συμμετέχουν σε αυτό έχουν όλοι την αίσθηση ότι κάνουν κάτι το ξεχωριστό και ότι πάνε κόττρα στο ρεύμα.

Για παράδειγμα η συγκέντρωση στις 18 Φλεβάρη έγινε αφού η κλίκα των λαλιωτικών τηλεφώνησε σε πολλούς και διέδωσε ότι στις 20 θα συζητιόταν στη Βουλή η περιβόητη νομοθετική ρύθμιση του Ανωμερίτη μετά από επέμβαση Λαλιώτη και ότι μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας θα ματαίωνε τάχα αυτή τη ρύθμιση επειδή θα θύμωνε τον Λαλιώτη. Όσοι ήρθαν στις 18 ποδοπάτησαν αυτή τη φήμη που αρχικά προκάλεσε μεγάλη ζημιά. Τέτοιες φήμες και τέτοιοι εκβιασμοί δεν υπάρχουν στις "καθόσπρέπει" συνδικαλιστικές συγκεντρώσεις.

Επίσης για πραγματοποιήσουν στις 18 του μήνα τη συγκέντρωση οι Απολυμένοι ποδοπάτησαν το εμπάργκο που έκαναν το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και όλο το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, (είναι χαρακτηριστικό πως

οι κνιτοΠΑΣΟΚ στο Δ.Σ του Σωματείου του Παπαστράτου εμπόδισαν τους αντιπροσώπους των Λιπασμάτων να απευθύνουν χαιρετισμό στη Γενική Συνέλευση του Σωματείου για να καλέσουν στη Συγκέντρωση του Ηλεκτρικού, αν και τελικά διαβάστηκε το κάλεσμα όπως αναφερόταν στην προκήρυξη). Κυρίως όμως όσοι συμμετείχαν αδιαφόρησαν για τον συνεχιζόμενο τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό αποκλεισμό και τον αποκλεισμό του Τύπου που πάντως έσπασε σε περισσότερες περιπτώσεις από όσες ως τώρα (Seven X, Ελεύθερος Τύπος, Ναυτεμπορική, Ραδιόφωνο Σκάι, Ραδιόφωνο Πειραιά, Αδέσμευτος του Μήτση, EXTRA,TEMPO).

Πραγματικά και μόνο του το γεγονός ότι πνίγεται από τα κανάλια μια κυριακάτικη πολιτική διαμαρτυρία στον Πειραιά μέσα σε μια περίοδο γιορτών αποτελεί σκάνδαλο και αφόρητη ψυχολογική πίεση. Το ότι για τον συντονισμένο έλεγχο των ΜΜΕ κινείται ένας μηχανισμός που θέλει να θάψει κάθε εκδήλωση των Λιπασμάτων γίνεται φανερό στην περίπτωση του EXTRA. Ο EXTRA την Πέμπτη πριν τη συγκέντρωση φιλοξένησε στο βραδινό δελτίο ειδήσεων τον σ. Γ. Νικολόπουλο που μίλησε για 10 λεπτά και κάλεσε στη συγκέντρωση της Κυριακής. Στην ίδια τη συγκέντρωση όμως ο EXTRA δεν έστειλε καν κάμερα. Είναι φανερό ότι μέσα από το "βλάσφημο" εκείνο δελτίο ειδήσεων ήρθε από τα πάνω εντολή κοψίματος. Ανάλογα έγινε με το TEMPO που έδειξε τη συγκέντρωση στο δελτίο των δύο αλλά όχι στο βραδινό.

Όλα αυτά τα τερτίπια της αντίδρασης και όλη αυτή η πίεση, η παρενόχληση και η απομόνωση έχει αποδειχθεί ότι όχι μόνο δεν μπορούν να απομαζικοποιήσουν αυτό το κίνημα, αλλά του δίνουν νέα ώθηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη Συγκέντρωση του Ηλεκτρικού συμμετείχαν όλοι σχεδόν οι άνθρωποι του παλιού Σωματείου των Λιπασμάτων ή όταν δεν ήρθαν εκδήλωσαν με κάθε τρόπο την υποστήριξή τους σ' αυτήν. Εκείνοι που στάθηκαν απέναντί της ήταν ουσιαστικά οι πουλημένοι Τσιρμούλας, Εξωμερίτης, και τα στελέχη του ψευτοΚΚΕ. Με αυτή την έννοια μπορούμε να μιλάμε για μαζική και πλήρη επιστροφή όλων των Λιπασματιωτών στη γραμμή της διαδήλωσης κατά της "Προτύπου". Δεν είναι τυχαίο ότι σ' εκείνη την διαδήλωση που την είχε διοργανώσει η Επ. Σωτηρίας συμμετείχε ένα μέλος από το 9μελές ΔΣ του Τσιρμούλα. Τώρα συμμετείχαν δύο.

Αν το ένα χαρακτηριστικό της συγκέντρωσης ήταν η μαζικότητα των λιπασματιωτών, το άλλο ήταν η συμμετοχή και συμπάρασταση συνδικαλιστών από άλλους χώρους καθώς και η παρουσία των βουλευτών και τα μηνύματα συμπάραστασης.

Αυτές οι παρουσίες και τα μηνύματα ιδιαίτερα των βουλευτών έχουν μεγάλη σημασία γιατί δεν πρόκειται για παρουσίες και μηνύματα σε κλειστές συγκεντρώσεις, όπως γινόταν ως χτες, αλλά σε μια ανοιχτή πολιτικοσυνδικαλιστική συγκέντρωση στην οποία παίρνει κανείς ευθύνη μπροστά σ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα

στο βαθμό που είναι εκεί κάμερες και ραδιόφωνα.

Πολλοί λένε ότι οι βουλευτές έρχονται σ' αυτές τις συγκεντρώσεις για να μαζέψουν ψήφους και όχι από πεποίθηση. Όμως στην πολιτική δεν μετριοούνται οι πεποιθήσεις. Εκείνο που μετριέται είναι η συγκέντρωση των δυνάμεων. Το σημαντικό εδώ είναι ότι τμήματα της αστικής τάξης που εκπροσωπούνται στη Βουλή θεωρούν σημαντικό γι' αυτά να παραταχθούν στην Επιτροπή Σωτηρίας. Αν αυτό το κίνημα ήταν άμαζο ή πολιτικά αδιάφορο γι' αυτούς δεν θα το έκαναν. Δεν είναι τυχαίο ότι οι βασικοί βουλευτές του λαλιωτικού μπλοκ στον Πειραιά, Φασούλας και Λυντζέρης ούτε από μακριά δεν το έχουν πλησιάσει. Οι βουλευτές που έρχονται δίπλα μας σ' αυτή τη φάση ξέρουν την πολιτική δυναμική που αυτό το κίνημα εκφράζει και ξέρουν ότι μπορεί να γίνει γι' αυτούς ένα στήριγμα για να αντισταθούν στην επέλαση των ρωσόδουλων. Βέβαια δεν έχουν καμία συνείδηση για το πραγματικό πολιτικό παιχνίδι που παίζεται σ' αυτή τη χώρα και ειδικά για τη ρώσικη πολιτική που μάλλον γενικά την συμπαθούν. Όμως ξέρουν ότι οι ίδιοι και οι πολιτικές τάξεις που εκφράζουν είναι υπό πίεση και υπό εκκαθάριση από κάποιους που γενικά τους θεωρούν ευρωπαϊστές φιλελεύθερους και απέναντί τους αμύνονται.

Το ρεύμα αυτό που είναι υπό πίεση και εκκαθάριση είναι σε γενικές γραμμές οι εθνικιστές και συχνά οι πιο σοβινιστές από αυτούς που όμως δεν έχουν γίνει μαχητικοί ρωσόφιλοι, αλλά παραμένουν γενικά στο δυτικό έδαφος. Τέτοιοι είναι οι Κρητικός, Μπεντενιώτης, Διαμαντίδης, Νεράντζης, Μιχαλολιάκος, τέτοιος ο δήμαρχος Μελάς του Κερατσινίου και από ότι φαίνεται αυτής της κατατομής είναι και το ηγετικό στέλεχος της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Γεωργόπουλος.

Από τη μια λοιπόν είναι αυτό το εθνικιστικό ρεύμα και από την άλλη οι διεθνιστές ΟΑΚΚΕ. Δίχως να ξέρουν καθόλου σαν ρωσόφιλους τους αντιπάλους τους οι πρώτοι, και με πλήρη συνείδηση οι δεύτεροι, έχουν κοινό εχθρό τους τους σαμποταριστές της βιομηχανίας. Αυτό το γενικό τακτικό μέτωπο από τη δικιά μας πλευρά δεν θα αμβλύνει την διαφωτιστική μας δουλειά ενάντια στον μεγαλοϊδεατικό σοβινισμό όπως και δεν θα αμβλύνουν εξ αιτίας μας την ακριβώς αντίστροφη δραστηριότητα τους οι τακτικοί αυτοί συμμαχοί μας.

Προφανώς λοιπόν έχουμε να κάνουμε με μια εξαιρετικά δύσκολη και ασταθή πολιτική συνεργασία που όχι τυχαία, ανάγεται στον ελάχιστο δυνατό παρονομαστή της που είναι η υπεράσπιση της βιομηχανικής προόδου και της ανάπτυξης.

Οφείλουμε ωστόσο να σημειώσουμε εδώ το εξής: Ότι αν αυτό το τακτικό μέτωπο είναι σήμερα, έστω και τόσο έμμεσα και τόσο εύθραυστα δυνατό, είναι επειδή οι ρωσόδουλοι ανεβαίνουν επίσημα στην διπλωματική εξουσία, έχουν κατασκευάσει μια επίφαση ειρήνης στο Αιγαίο και στα Βόρεια σύνορα η οποία αντιστοιχεί

στην ρώσικη πολιτική του πολλαπλού εσοδισμού μέσα σε όλα τα κράτη. Αυτή η πολιτική παραλύει ταχτικά τον σοβινισμό δίχως όμως ποτέ να τον εξουδετερώνει, αφού ο σοβινισμός αποτελεί τον απαραίτητο στρατηγικό εταίρο της ήδη πραγματικής, αν και καλυμμένης, ρώσικης πολιτικο-στρατιωτικής επίθεσης στα Βαλκάνια και την Ευρώπη.

Από την άλλη μεριά η ίδια αυτή κυριαρχία των ρωσόδουλων στο διπλωματικό επίπεδο σημαίνει στο εσωτερικό επίπεδο ταχύτατη επίθεση στις παραγωγικές δυνάμεις που αντιστοιχούν στη δυτική πλευρά της κίνησης της ελληνικής αστικής τάξης. Με λίγα λόγια ρώσικη ψευτο-ειρήνη και βιομηχανικό σαμποτάζ πάνε μαζί. Όμως οι ρωσόδουλοι δεν μπορούν να τα έχουν όλα δικά τους.

Σε τέτοιες περιόδους σαν την σημερινή οι αληθινοί φίλοι της ειρήνης που είναι ταυτόχρονα και οπαδοί της βιομηχανικής ανάπτυξης, δηλαδή οι άνθρωποι της προλεταριακής πρωτοπορίας βρίσκονται σε εξαιρετικά πλεονεκτική πολιτική θέση και γι' αυτό υποχρεωτικά ηγούνται στον αγώνα ενάντια στους ρωσόδουλους σαμποταριστές ταυτόχρονα στο επίπεδο της ειρήνης και της ανάπτυξης.

Η δύναμη και η επιτυχία της συγκέντρωσης στις 18 Φλεβάρη στον Πειραιά οφείλεται στο βάθος στο ότι η πιο συνεπής δύναμη της ανάπτυξης, που είναι το βιομηχανικό προλεταριάτο μπορεί να συγκροτείται πολιτικά και συνδικαλιστικά και να μαζικοποιείται δίχως να εξουδετερώνεται στη στιγμή από τα γεμάτα σοβινιστική υστερία και χολή πυρά των ρωσόδουλων. Έτσι απελευθερώνονται και εργατικές δυνάμεις πέρα από την ΟΑΚΚΕ που ως τώρα υπέφεραν από τις ίδιες τις ιδεολογικές τους εθνικιστικές προλήψεις οι οποίες τις έφερναν μακριά από την εργατική, οπότε και τη διεθνιστική πολιτική πρωτοπορία. Τώρα πια είναι δυνατό στους εργάτες που θέλουν την ύπαρξη και την ανάπτυξη της ίδιας τους της τάξης να απαλλαχθούν από τα σοβινιστικά ιδεολογικά δεσμά των αρχισαμποταριστών του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ και σε συνεργασία με την ΟΑΚΚΕ να βάλουν τις βάσεις ενός νέου εργατικού κινήματος.

Η σταθερή συμπάρασταση και συμμετοχή στον αγώνα της Επιτροπής Σωτηρίας συνδικαλιστικών στελεχών σαν τον Κ. Βαρβεράκη, τον Δ. Πάνου των εργαζόμενων της καπνοβιομηχανίας, καθώς και τον Ι. Μωυσιάδη των ηλεκτρολόγων, η υποστήριξη σ' αυτό τον αγώνα ενός μέρους της ηγεσίας του Σωματείου του Παπαστράτου και ο εκφρασμένος μαζικός αντικινητισμός του Σωματείου του Πίτσου, δείχνουν ότι έχει δημιουργηθεί η βάση για μια μεγάλη ποιοτική αλλαγή στο συνδικαλιστικό κίνημα του Πειραιά και ίσως και ευρύτερα. Όλα θα κριθούν από τη συγκρότηση αυτού του νέου συνδικαλιστικού πόλου μέσα στο βιομηχανικό προλεταριάτο.

Η επιτυχία της συγκέντρωσης στον Ηλεκτρικό στις 18 του Φλεβάρη μπορεί να παίξει καταλυτικό ρόλο σ' αυτή τη συγκρότηση.

ΟΙ ΡΩΣΟΔΟΥΛΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

Ράμσφελντ έχει ήδη εγκρίνει την απονομή παρασήμου στον διακεκριμένο Έλληνα αξιωματικό για την ουσιαστική συμβολή του στην προώθηση της στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών κ.λπ.". Ο Παναγιωτάκης είχε δεσμούς με την αμερικάνικη στρατιωτική ηγεσία και δική του άποψη για τους χειρισμούς της εθνικής άμυνας. Αυτός ήταν όπως προκύπτει ο βασικός λόγος της.

Γιατί όμως ο αντικαταστάτης του έπρεπε κατά την άνοδο του να φάει και άλλους έξι οι οποίοι προηγούνταν στην Επετηρίδα; Ο αντικαταστάτης αυτός φαίνεται επίσης ότι δεν είναι καθόλου τυχαίος, καθόλου ενδιάμεσος αλλά πλήρως ελεγχόμενος από τον Σημίτη. Διαβάζουμε στο περιοδικό Άμυνα & Διπλωματία, Φεβρουάριος 2001: "Ποιος είναι ο "συγκεκριμένος 7ος" που όπως φαίνεται είναι περισσότερο γνωστός στον κομματικό χώρο παρά στο χώρο των αξιωματικών; Ο νέος Α/ΓΕΣ αντιστράτηγος κ. Γ. Αντωνακόπουλος, μέχρι σήμερα διοικητής του Δ' Σώματος Στρατού, είναι εκείνος που, ως συνταγματάρχης, ήταν με ταξύ των γνωστών αξιωματικών που προ ολίγων μόλις ετών, μετά την ανακοίνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων και τη νίκη του ΠΑΣΟΚ, είχαν σπεύσει να μεταβούν στο Πεντάγωνο, χωρίς διαταγές, αυθαίρετα και χωρίς να ενημερώσουν κανέναν και να καταλάβουν τις θέσεις της αρεσκείας τους. Ο ίδιος ο κ. Αντωνακόπουλος αν δεν κάνουμε λάθος, είχε καταλάβει τη θέση του διευθυντού του Ιου Επιτελικού Γραφείου (Προσωπικό) και είχε αρχίσει άμεσα το γνωστό σε πολλούς "έργο" του".

Συνολικά αποστρατεύτηκαν 9 από τους 13 αντιστράτηγους του ελληνικού στρατού, οι έξι λόγω Αντωνακόπουλου. Τις θέσεις αυτές κατέλαβαν αντίστοιχα εννέα υποστράτηγοι με την προαγωγή τους στο βαθμό του αντιστράτηγου. Από αυτούς αρκετοί είναι καθαρά "κομματικοί". Χαρακτηριστική περίπτωση ο αντιστράτηγος Γρ. Κλετσίδης, ο οποίος την ημέρα της πτώσης της κυβέρνησης Μητσοτάκη το 1993, με βαθμό αντισυνταγματάρχη "κατέλαβε" τη θέση του διευθυντή γραφείου του υπουργού Εθνικής Άμυνας. Εν τω μεταξύ τον Μάρτιο αναμένονται οι τακτικές κρίσεις που θα αφορούν τους υπόλοιπους υποστράτηγους. Όπως αναφέρεται στο παραπάνω δημοσίευμα του Επενδυτή: "Αν έχουμε και στην περίπτωση των υποστράτηγων αποστρατείες ανάλογης εκτάσεως, τότε θα είμεθα ενώπιον της μεγαλύτερης ανανεώσεως (ή όπως άλλως μπορεί να αποκαλεσθεί) της στρατιωτικής ηγεσίας των τελευταίων πενήντα ετών", δηλαδή συμπεριλαμβανομένης και της δικτατορίας.

Γιατί όλα αυτά έγιναν τώρα; Γιατί γενικά βρισκόμαστε στην εποχή της ολοκληρωτικής επίθεσης των ρωσόδουλων στον κρατικό μηχανισμό και γιατί ειδικά βρισκόμαστε σε μία περίοδο υλοποίησης του εξοπλιστικού προγράμματος του εξοπλιστικού προγράμματος του μαμούθ και το πρόβλημα είναι ποια όπλα θα πάρουμε τα αμερικάνικα, τα ευρωπαϊκά, τα ρώσικα και με ποιους όρους; Η λύση των ρώσικων όπλων και των αναθέσεων κατασκευής όπλων στους ομίλους των Μυτιληναίου και Κόκκαλη που προωθούν οι ρωσόδουλοι φαίνεται ότι δεν ήταν αποδεκτή από την ηγεσία του στρατού.

Σε δημοσίευμα της Ελευθεροτυπίας, 20/2 αναφέρεται ότι: "Σύμφωνα με πληροφορίες από το Πεντάγωνο, σκοπός της "σφαγής" ήταν να προκύψει ένα νέο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο που θα μπορούσε σύντομα, μέσα στους επόμενους μήνες, να προχωρήσει τα μεγάλα προγράμματα του Στρατού Ξηράς, που είναι τα νέα άρματα και τα νέα ελικόπτερα. Το οικονομικό ύψος των δύο προγραμμάτων ξεπερνά τα δύο τρις δραχμές.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στο προηγούμενο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, οι αντιδράσεις των αξιωματικών στις προθέσεις της πολιτικής ηγεσίας ήταν ιδιαίτερα έντονες. Είχαν φτάσει μάλιστα σε σημείο ανώτατοι αξιωματικοί να γράφουν πάνω στα χαρτιά των προμηθειών: "με εντολή υπουργού να γίνει η τάδε ή η τάδε επιλογή" χωρίς να αναλαμβάνουν έτσι οι ίδιοι την ευθύνη. Ιδιαίτερα, στο θέμα της προμήθειας των αρμάτων πολλά είχαν ακουστεί. Ειπώθηκε δε ότι και η αποστρατεία του αρχηγού ΓΕΣ στρατηγού Παναγιωτάκη είχε άμεση σχέση με το θέμα, καθώς "δεν ήταν ιδιαίτερα θετικός στις εισηγήσεις της πολιτικής ηγεσίας και υποστήριζε ότι δεν θα δεχτεί ένα άρμα που δεν κάνει στο Στρατό με μόνο λόγο την πολιτική απόφαση". Εντονες ήταν οι αντιδράσεις των αξιωματικών και σε άλλες προμήθειες που προχώρησαν με "εντολή" ανωτέρων. **Μία από αυτές φέρεται να είναι η προμήθεια των ρωσικών αντιεραπορικών συστημάτων TOP που, κατά κοινή ομολογία των αξιωματικών, δεν ήταν ένα σύστημα που χρειαζόταν η Ελλάδα καθώς είναι παρωχημένης τεχνολογίας και ξεπερασμένο από τα σημερινά δεδομένα... Την ίδια λογική ακολούθησαν και οι τοποθετήσεις των αξιωματικών αλλά και οι αποστρατείες, παρά το γεγονός ότι το στενό περιβάλλον του υπουργού διαβεβαίωνε κάποιους ότι όχι μόνο δεν θα αποστρατευτούν αλλά θα τοποθετηθούν σε καλές θέσεις".**

Στις αρχές του Φλεβάρη είχε δοθεί με απευθείας ανάθεση προμήθεια ύψους δεκάδων δις για βλήματα μεγάλου βεληνεκούς στους Ρώσους χωρίς καν να προβλέπονται τέτοιου είδους βλήματα στο

αρχικό εξοπλιστικό πρόγραμμα. Αυτή η προμήθεια συμπεριλαμβάνεται σ' αυτές που προκάλεσαν την οργή των αξιωματικών του Γενικού Επιτελείου Στρατού και των στρατιωτικών επιτροπών (Ελευθεροτυπία, 1/2/2001).

Μικρότερης έκτασης σφαγές έγιναν και στο σώμα της Πολεμικής Αεροπορίας. Εκεί φαίνεται ότι ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας Δ. Λυτζεράκος είναι επιλογή Σημίτη και γι' αυτό συνέβη το σπάνιο φαινόμενο της παράτασης της θητείας του για ένα χρόνο. Η παραμονή του Λυτζεράκου επί έναν ακόμη χρόνο στην ηγεσία της αεροπορίας έχει αξία γιατί μετά την πάροδο του χρόνου της παράτασης θα αποστρατευτεί ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας Παραγιουδάκης για να πάρει τη θέση του ο αρχαιότερος Λυτζεράκος. Παράλληλα την κενή θέση του Λυτζεράκου θα αναπληρώσει ο αρχαιότερος τότε αντιπτεράρχος Παπανικολάου, ο οποίος τοποθετήθηκε πρόσφατα στη θέση του διοικητή του Αρχηγείου Τακτικής Αεροπορίας ύστερα από την απομάκρυνση ενός ικανότατου κατά γενική ομολογία αξιωματικού του Π. Μανούσου. Ο Παπανικολάου είχε αποστρατευθεί και επανήλθε το 1993 επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ EURO-FIGHTER

Στις προμήθειες της πολεμικής αεροπορίας παραμένει ανοιχτό το θέμα των Eurofighter. Τα Eurofighter είναι μαχητικά αεροπλάνα παραγωγής μίας κοινοπραξίας τεσσάρων μέχρι στιγμής ευρωπαϊκών κρατών (Αγγλία, Γερμανία, Ιταλία και Ισπανία) στα οποία θα προστεθεί και η Ελλάδα εφόσον υπογραφεί η σχετική σύμβαση. Το πρόγραμμα Eurofighter δεν προβλέπει μόνο την προμήθεια των αεροσκαφών, αλλά και τη συμμετοχή στην παραγωγή τους με τη μεταφορά τεχνολογίας στις χώρες που συμμετέχουν και την ανάθεση μέρους της κατασκευής τους. Μέχρι στιγμής έχει συμφωνηθεί να δοθεί ένα τμήμα της κατασκευής στην ΕΑΒ την οποία φιλοδοξεί να αποκτήσει ο Μυτιληναίος. Επειδή όμως δεν μπόρεσε να παρουσιάσει μία προσφορά καλύτερη από αυτήν της κοινοπραξίας των Eurofighter που επίσης έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον για την ΕΑΒ, ο σχετικός διαγωνισμός κηρύχθηκε άγονος (!) Στη συνέχεια με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου και ύστερα από απαίτηση του Παπαντωνίου πάγωσε η υπογραφή αυτής της σύμβασης λόγω της επιβάρυνσης του προϋπολογισμού ενόψει της διοργάνωσης των Ολυμπιακών.

Τα Eurofighter είναι μία προμήθεια που συμφέρει τους ρωσόδουλους μόνον εφόσον διασφαλίσουν ότι η ανάθεση της κατασκευής τους σε ότι αφορά την Ελλάδα θα γίνει στους ομίλους Μυτιληναίου - Κόκκαλη γιατί αυτό θα διευκο-

λύνει τη μεταφορά της ευρωπαϊκής τεχνολογίας στη Ρωσία. Θα επιτρέψουν το πρόγραμμα μόνο υπό αυτή την προϋπόθεση.

Φαίνεται ότι οι σφαγές στις ένοπλες δυνάμεις έγιναν με την έγκριση του Τσοχατζόπουλου ο οποίος είναι σταθερά προσανατολισμένος στη Ρωσία. Διαρκώς εμφανίζεται να στηρίζει τους σοβινιστές και στην κρίσιμη στιγμή τους εγκαταλείπει για να κάνει τελικά αυτό που θέλουν οι Σημίτη-Λαλιώτης.

Οι ηγεσίες των κομμάτων της αντιπολίτευσης έμειναν παγερά α-

διάφορες στα πρωτοφανή γεγονότα που συμβαίνουν στις ένοπλες δυνάμεις, κι αυτό γιατί ταυτίζονται με τις βασικές πολιτικές αποφάσεις του Σημίτη. Μοναδική εξαίρεση ήταν αυτή της Μπακογιάννη που κατάγγειλε την "απροκάλυπτη επιχείρηση άλωσης της ηγεσίας του Στρατού" και ότι "τα κομματικά κριτήρια επικράτησαν στις κρίσεις της Αεροπορίας".

Με πραξικοπήματα η ρωσόδουλη κλίκα προσπαθεί να εξαρτήσει τη χώρα από τη νεοτσαρική Ρωσία και να της επιβάλει τους χειρότερους δεσμούς υποτελείας.

ΚΑΖΑΚΟΣ:

ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΝΑΖΙΣΤΙΚΟ ΚΤΗΝΟΣ

Αυτές τις μέρες διεξάγεται η δίκη του ρατσιστή δολοφόνου Καζάκου που πέρι τον Οκτώβρη πυροβόλησε εννιά μετανάστες, σκότωσε τους δύο και άφησε ανάπηρους κάποιους άλλους. Από την πρώτη κιόλας στιγμή φάνηκε η προσπάθεια της υπεράσπισης του να τον βγάλει παράφρονα και να ελαφρύνει τη θέση του. Υπήρξαν δυο γραμμές μέσα σ' αυτή τη τακτική: η μια που καθαρά παρέπεμπε στο ακαταλόγιστο και η άλλη που ναι μεν αναγνωρίζει τη "σχιζοφρένεια" του αλλά που υπονοεί το ακαταλόγιστο και ζητά μια τιμωρία του αλλά όχι εξοντωτική και όχι ξεκάθαρη για ρατσιστικό έγκλημα. Αυτή είναι η πιο βρώμικη γραμμή και είναι εκείνη που πιθανόν θα υιοθετήσει το ρωσόφιλο καθεστώς των δουλεμπόρων και της μαύρης εργατικής δύναμης.

Μέχρι την ώρα που γράφεται αυτό το άρθρο μόνο η εισαγγελέας του δικαστηρίου ζήτησε την καταδίκη του δολοφόνου για ρατσιστικό έγκλημα δηλώνοντας καθαρά ότι δεν υπάρχει ζήτημα σχιζοφρένειας και ότι συνειδητά ο δολοφόνος αρνήθηκε να απολογηθεί για να μην αποκαλυφθεί. Αυτή η στάση του δολοφόνου ήταν και η πιο ισχυρή απόδειξη ότι η τακτική του "τρελόχαρτου" ήταν προσχεδιασμένη και συνεννοημένη ακριβώς γιατί απ' την πρώτη κιόλας ώρα που πιάστηκε τον θυμόμαστε να διακηρύσσει στην τηλεόραση το μανιφέστο του ελληνορθόδοξου ρατσισμού ψυχρός και κατηγορηματικός. Αυτή η δίκη δεν διεξάγεται χωρίς καθοδήγηση από το πολιτικό καθεστώς. Οι ρωσόφιλοι διαφημίζουν την Ελλάδα για μια χώρα δημοκρατική όπου δεν υπάρχει ρατσισμός την ίδια στιγμή που διατηρούν στη νομιμότητα τους ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" και δυναμώνουν τους υλικούς όρους για την γιγάντωση του ρατσισμού με την χρησιμοποίηση μαύρης εργατικής δύναμης και την άρνηση να αναγνωρίσουν στους μόνιμους μετανάστες πολιτικά δικαιώματα που δικαιούνται. Η διάσπαση και το μίσος ανάμεσα στην ελληνική, ιδιαίτερα ανειδίκευτη, εργατική τάξη και στους ξένους εργάτες είναι υπαρκτή και δυναμώνει μέρα με την μέρα.

Ο Καζάκος είναι το πρώτο γέννημα αυτής της πραγματικότητας. Κι αυτή μπορεί να ανατραπεί μόνο αν η πρωτοπορία του ελληνικού προλεταριάτου, το νέο εργατικό κίνημα που αργά και βασανιστικά συγκροτείται, βοηθήσει γρήγορα να δημιουργηθούν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που θα παλέψουν και θα επιβάλουν ίσο μεροκάματο σε κάθε κλάδο και στο επίπεδο που έχει πια φτάσει να το υπερασπίσουν για να μη σπάσει παραπέρα. Ταυτόχρονα θα απαιτήσουν να σταματήσει η εισαγωγή ξένης φτηνής εργατικής δύναμης. Μόνο έτσι μπορεί να ενωθεί η εργατική τάξη της χώρας μας που κομμάτι της είναι και οι ξένοι εργάτες. Αλλιώς οι Καζάκοι θα συνεχίζουν να εμφανίζονται. Πάντως ο Καζάκος πρέπει οπωσδήποτε να καταδικαστεί στην πιο βαριά ποινή και με τον πιο αποφασιστικό τρόπο. Μέσα από αυτήν την καταδίκη πρέπει ο νεοναζισμός και ο ρατσισμός να δεχτούν ένα αποφασιστικό πολιτικό χτύπημα.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥ ΖΟΖΕ ΜΠΟΒΕ

Οσοσιαλμπεριαλισμός καταστρέφει τις παραγωγικές δυνάμεις των χωρών που ετοιμάζεται να καθυποτάξει καθιστώντας τις ανίσχυρες οικονομικά ή μειώνοντας όσο μπορεί την επιστημονική ερευνητική τους ισχύ. Έτσι, επιτίθεται στα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα, τα λεγόμενα μεταλλαγμένα, με φερέφωνα είτε ψευτο-οικολογικές οργανώσεις ή εταιρείες σαν την Γκρινπίζ, είτε κνίτικα τάγματα εφόδου σαν αυτά που διευθύνει ο γάλλος κνίτης Ζοζέ Μποβέ.

Ο τροτσικιστής Μποβέ, αρχηγός της Συνομοσπονδίας Αγροτών της Γαλλίας, έχει αναλάβει σε διεθνή κλίμακα την οργάνωση της επίθεσης ενάντια στους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ). Αυτή η εκστρατεία εκδηλώνεται κύρια με την εισβολή τραμπουκών σε φυτείες ή θερμοκήπια και την καταστροφή των καλλιεργειών. Οι αρχές της Βραζιλίας απέλασαν το Μποβέ, στις 30 Γενάρη, ως υπαίτιο της καταστροφής φυτείας "μεταλλαγμένης" σόγιας που ανήκει στην εταιρεία βιοτεχνολογίας "Μονσάντο", κατά τη διάρκεια του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ (Μοντ, 31-1). Για παρόμοια επίθεση σε πειραματικό θερμοκήπιο "μεταλλαγμένου" ρυζιού του "Κέντρου Διεθνούς Συνεργασίας στην Αγρονομική Έρευνα για την Ανάπτυξη" (CIRAD) στο Μοντελλιέ, ο Μποβέ καταδικάστηκε σε τρεις μήνες φυλάκιση με 10μηνη αναστολή.

Οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί είναι φυτικοί οργανισμοί των οποίων το DNA επεξεργάζεται ο άνθρωπος.

Στη συνέχεια, μολιάζονται σε καλλιεργούμενα φυτά, με αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής καθώς και της ανθεκτικότητας των αγροτικών προϊόντων. Η ΕΕ, σε αντίθεση με τις ΗΠΑ, απαγορεύει την κυκλοφορία ΓΤΟ, επικαλούμενη λόγους προστασίας του καταναλωτή. Ωστόσο δε διαθέτει κανένα αξιόπιστο στοιχείο που να δικαιολογεί την απαγόρευση. Αντίθετα μάλιστα, η χρήση τους αποτρέπει τον, τόσο καταδικασμένο από τους οικολόγους και πραγματικά επικίνδυνο, ψεκασμό ενώ τα πορίσματα των ερευνών για τους ΓΤΟ μπορούν να βοηθήσουν στο μέλλον σημαντικά την αγροτική οικονομία των αναπτυσσόμενων χωρών. Η έρευνα πάνω στους ΓΤΟ διεξάγεται από ιδιωτικές εταιρείες και δημόσιους οργανισμούς.

Ο Μποβέ, μαζί με όλο τον οικο-μεσαίωνα, αντιδρά σε κάθε μορφή έρευνας πάνω στο θέμα. Όπως ο ίδιος λέει: "Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη δημόσια και την ιδιωτική έρευνα που αφορά τους ΓΤΟ. Είναι η ίδια ιδεολογική κρηπίδα: η πρόοδος για την πρόοδο" (στο ίδιο, 10-2) Ο Φίλιπ Κουρίλσκι, γενικός διευθυντής του Ινστιτούτου Παστέρ, αντιλέγει: "Θ' ανοίξει ένα γιγαντιαίο τμήμα σ' αυτό τον τομέα. Θα ήταν παράδοξο η Γαλλία και η Ευρώπη να αποκοπύν απ' αυτό το υλικό και να καταντήσουν εξαρτημένες απ' τις ΗΠΑ στις καινοτομίες".

Σ' ότι αφορά τη δίκη, ο κνίτης αυτός μαζί με δυο άλλους συνεργάτες του, τους Ρ. Ριζέλ και Ντ. Σουλιέ, καταδικάστηκαν όχι για τις ιδέες τους αλλά για τη φασιστική βία που χρησιμοποίησαν. Οι κατηγορούμενοι επικατέστηκαν το

άρθρο 122-7 του ποινικού κώδικα που αφορά καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, και νομιμοποιεί ενέργειες απαραίτητες για τη διάσωση προσώπων ή αγαθών. Όμως οι ΓΤΟ δεν είναι ούτε πρόσωπα ούτε αγαθά. Το άλλο επιχείρημα των κατηγορουμένων, για παραβίαση της ιδιοτικότητας, ότι δηλαδή επιβάλλονται στους πολίτες χωρίς εκείνοι υποχρεωτικά να τους θέλουν, αποτελεί σκάνδαλο γελοιοότητας. Επιλογές όπως είναι η έρευνα ή όχι πάνω στους ΓΤΟ τις λύνει η εξέλιξη και όχι ο κάθε μικροαστός που φοβάται την πρόοδο των επιστημών. Ο δικαστής ρώτησε: "Θα έπρεπε, στον καιρό μας, ν' αντιταχθούμε στη δημιουργία του πυρίτη, της φωτιάς ή του ατόμου; Θα έπρεπε, επειδή θα είχαμε... το Τσερνομπίλ, να καταστρέψουμε το εργαστήριο των Πιέρ και Μαρί Κιουρί;" (11/12-2).

Στο μεταξύ, το ευρωκοινοβούλιο υιοθέτησε νομοθεσία για την παραγωγή κι εμπορευματοποίηση των ΓΤΟ, εξέλιξη που ανοίγει το δρόμο στην άρση της απαγόρευσης. Η νέα νομοθεσία, μεταξύ άλλων, απαγορεύει την εισαγωγή αντιβιοτικών στα γονίδια των φυτών κι ορίζει τη σήμανση των "μεταλλαγμένων" προϊόντων (Ελευθεροτυπία, 15-2). Κατά της άρσης του μορατόριουμ τάσσονται η Ιταλία, η Δανία, η Αυστρία, το Λουξεμβούργο, η Γαλλία, και φυσικά, η Ελλάδα.

Πλησιάζουν οι καιροί, όπου απόψεις σαν του Μποβέ θα αναφέρονται με ειρωνική διάθεση απ' τους ιστορικούς, ενώ οι πρακτικές του θα μείνουν σα μέρος του νέου μεγάλου πολέμου που έχει ξεκινήσει ο νεοναζισμός.

ΑΠΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΟ ΟΥΡΑΝΙΟ

Άλλο ένα χαστούκι στους Γκαίμπελς του ΣΥΝ

Το σύνδρομο των Γκαίμπελς των Βαλκανίων ενάντια στο απεμπλουτισμένο ουράνιο ξέσπασε σαν θύελλα με πρωτεργάτη τον ΣΥΝ που άφησε πολύ πίσω του το ψευτοΚΚΕ σε αντιδυτικισμό και αντιεπιστημονική προπαγάνδα. Το τελευταίο με τη σειρά του ανέλαβε να κάνει εκείνο που ξέρει καλύτερα, να μετατρέψει τον γκαίμπελισμό του ΣΥΝ σε πράξη με τις διαδηλώσεις του "λαού".

Δεν ήταν άλλος από την "διαφωνούσα" Μ. Δαμανάκη που σε συζήτηση στη Βουλή στις 10/1 είπε: "Τι νόημα έχει η συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ. Δεν εξασφαλίζουμε ούτε γνώση ούτε γνώμη" και ζήτησε από την κυβέρνηση να αναλάβει πρωτοβουλίες τόσο στο ΝΑΤΟ όσο και στην Ευρώπη για την κατάργηση των όπλων απεμπλουτισμένου ουρανίου, κατέκρινε την κυβέρνηση που έβαλε "την υπογραφή της" στους βομβαρδισμούς, ενώ τόνισε ότι "είναι η τελευταία ευκαιρία για να μπορέσει η Ε.Ε. να σηκώσει κάποιο ανάστημα" εννοώντας προφανώς απέναντι στις ΗΠΑ (Αυγή, 11/1).

Όταν βέβαια οι Γκαίμπελς είδαν ότι υπήρχε πραγματικός κίνδυνος να αποσυρθεί η ελληνική δύναμη από το Κόσοβο εξαιτίας της προπαγάνδας τους δεν ήταν παρά η Μ. Δαμανάκη που πήγε εκεί μαζί με τον Τσοχατζόπουλο για να επαινέσει τους "ηρωικούς φαντάρους μας" και να τους καθησυχάσει για να παραμείνουν σαν απαραίτητο εργαλείο της ρώσικης πολιτικής. Την ίδια στιγμή ο Κωνσταντόπουλος φρόντιζε να χα-

μηλώσει τους τόνους για να βοηθήσει το Σημίτη και τη Δαμανάκη να πετύχουν το στόχο τους. Όμως η "ρώσικη" συμμορία είχε πολλά και τα ψέμματά της έμειναν και φροντίζει να τα διατηρεί όχι με τόσο έντονες κραυγές πια αλλά πάντως να τα διατηρεί. Ακόμα και τώρα που όλα τα στοιχεία και οι μετρήσεις που έχουν έρθει, τόσο από την ελληνική επιτροπή ατομικής ενέργειας όσο και από διεθνείς οργανισμούς ανατρέπονται από τη φαινοκόκκινη προπαγάνδα των κνιτών, των ανοιχτών και των μεταμφιεσμένων σε δημοκράτες, δηλ.εκείνων του ΣΥΝ.

Στις 21 Γενάρη δημοσιεύτηκε στο Βήμα συνέντευξη του Κώστα Τσίπη, διευθυντή του Προγράμματος Επιστήμης και Τεχνολογίας για τη Διεθνή Ασφάλεια του Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Μασαχουσέτης (MIT). Αυτός δηλώνει ότι δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία από τα όπλα με απεμπλουτισμένο ουράνιο και πιστεύει πως το ζήτημα που δημιουργήθηκε σχετίζεται με τη διευρυνόμενη διάσταση μεταξύ Ευρώπης και ΗΠΑ. Ωστόσο δεν είναι από εκείνους που οι φαινοκόκκινοι ονομάζουν "φερέφωνα στο ΝΑΤΟ". Μάλλον το αντίθετο θα μπορούσε να πει κανείς γιατί σύμφωνα με το Βήμα:

"Ο κ. Κώστας Τσίπης είναι πυρηνικός φυσικός και δίδασκε στη σχολή Φυσικής του MIT από το 1965 ως πέρσι, οπότε και πήρε τη σύνταξη του. Από το 1973 η ειδικότητα του είναι η φυσική και η τεχνολογία των πυρηνικών όπλων και του πυρηνικού πολέμου. Αντιτιθέμενος στα πυρηνικά όπλα και

ερχόμενος σε αντίθεση με το Πεντάγωνο ο κ. Τσίπης ήταν η επίσημη και ενημερωμένη φωνή που επιστούσε την προσοχή για τους κινδύνους των πυρηνικών. Ασχολείται επίσης με το ζήτημα των ναρκών κατά προσωπικού, οι οποίες έχουν πλέον απαγορευθεί: προσπαθεί να βρει νέες τεχνολογίες για την ανίχνευση των 100 εκατ. ναρκών που είναι θαμμένες ανά τον κόσμο".

Δημοσιεύουμε παρακάτω κάποια αποσπάσματα από τη σχετική συνέντευξη που έδωσε το Βήμα η οποία φωτίζει και ανατρέπει τη σκοταδιστική προπαγάνδα των ρωσόφιλων για το ουράνιο:

«- Το απεμπλουτισμένο ουράνιο (DU) είναι επικίνδυνο για την υγεία;

"Το φυσικό ουράνιο αποτελείται κατά 99,7% από U-238 και κατά 0,3% από U-235, το οποίο είναι το εκρηκτικό ουράνιο που μεταχειριζόμαστε στα πυρηνικά όπλα. Το DU είναι το U-238 που απομένει όταν αφαιρούμε το U-235. Το DU έχει μέσο όρο ζωής 4,5 δισ. χρόνια, άρα εκλύει σωματίδια άλφα με πολύ αργό ρυθμό. Αυτό σημαίνει ότι η ραδιενέργειά του είναι πάρα πολύ χαμηλή. Επιπλέον το σωματίδιο άλφα που εκλύει το DU έχει βεληνεκές τριών εκατοστών στην ατμόσφαιρα. Όχι μόνο δεν είναι καθόλου ραδιενεργό αλλά μπορεί να το σταματήσει και ένα κομμάτι χαρτί".

- Συνεπώς το DU είναι εντελώς αθώο;

"Αν κάποιος εισπνεύσει μεγάλη ποσότητα, υπάρχει κίνδυνος να εμφανίσει καρκίνο του πνεύμονα. Αν το φάει, τότε υπάρχει πε-

ρίπτωση να πάθει καρκίνο των οστών γιατί το σώμα μεταχειρίζεται το ουράνιο σαν να ήταν ασβέστιο. Ποτέ όμως δεν μπορεί να προκαλέσει λευχαιμία".

- Το πλουτώνιο που εντοπίστηκε στα βλήματα με DU δεν είναι επικίνδυνο;

"Αν το ουράνιο είναι πράγματι απεμπλουτισμένο, δεν υπάρχει πλουτώνιο. Μπορεί να υπάρξει ίχνος αλλά δεν είναι επικίνδυνο. Είναι παραπειστικό να μιλάμε για ουράνιο και πλουτόνιο ενώ υπάρχουν οι τοξικές χημικές ουσίες που οπωσδήποτε δημιουργούν βλάβες".

- Τότε γιατί οι Αμερικανοί έχουν εκδώσει ειδικές οδηγίες για τον χειρισμό των όπλων με DU;

"Αν κάποιος είναι απρόσεκτος και για οποιονδήποτε λόγο εισπνέει ουράνιο επί μήνες, ίσως του προκαλέσει βλάβη. Οι Αμερικανοί εκδίδουν τις οδηγίες για να φαίνεται ότι νοιάζονται για τον στρατό τους".

- Υπάρχει κίνδυνος από τα βλήματα με DU που έχουν πέσει στις ελληνικές θάλασσες;

"Όχι. Πρώτον, δεν είναι ραδιενεργά. Δεύτερον, έχουν βυθιστεί στον βούρκο του βυθού της θάλασσας. Και, τρίτον, μέσα στη θάλασσα το σωματίδιο άλφα έχει βεληνεκές μικρότερο του ενός χιλιοστού. Αν αφαιρεθούν αυτά τα βλήματα από τα πολεμικά πλοία, τότε τα πλοία θα μείνουν χωρίς αντιαεροπορική άμυνα".

- Αν οι Ευρωπαίοι ήθελαν να πιέσουν τους Αμερικανούς, δεν θα μπορούσαν να σταματήσουν να αγοράζουν DU ή όπλα με DU από τις ΗΠΑ για να πλήξουν την πολεμική βιομηχανία τους;

"Όχι, γιατί το DU είναι πολύ φθηνό. Δεν θα πάθει τίποτε η οικονομία των ΗΠΑ αν η Ευρώπη σταματήσει να αγοράζει όπλα με DU".

ΔΝ/ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ INTERNET
<http://www.compulink.gr/oakke>
e-mail:oakke@compulink.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟ INTERNET
ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
<http://www.compulink.gr/antinazi>
NEO E-MAIL : antinazi@compulink.gr

ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΗ ΘΕΣΗ ΟΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΕΣ

Ετοιμάζουν νέες επιθέσεις στην Πετρόλα

Τα σχέδια των αντιβιομηχανικού με σαίωνα στο Θριάσιο δεν πέρασαν σε αυτή τη φάση. Οι κινητοποιήσεις της "Επιτροπής κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα" δοκίμασαν μια μεγάλη αποτυχία. Μετά την διαδήλωση της Επιτροπής έξω από το διυλιστήριο της Πετρόλα το Δεκέμβρη, αυτή προετοίμασε και μια δεύτερη έξω από το υπουργείο των Εξωτερικών και την ώρα που συνεδρίαζε μια επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με θέμα τις επενδύσεις στην Ελλάδα. Ήταν δεν ήταν εκεί καμιά 50αριά άτομα, παρόλη την μεγάλη κινητοποίηση που είχε κάνει αυτή η Επιτροπή και κυρίως το ψευτοΚΚΕ που την καθοδηγεί μαζί με το Συνασπισμό, κάνοντας μια μεγάλη καμπάνια προπαγάνδας και βάζοντας πούλμαν από την Ελευσίνα.

Είχε προηγηθεί η μεγάλη καμπάνια της ΟΑΚΚΕ με αφισοκόλληση και μοίρασμα προκήρυξης στην πόλη της Ελευσίνας και στον Ασπρόπυργο που εξηγούσε την αναγκαιότητα της υποστήριξης της βιομηχανίας στην Ελλάδα και ειδικότερα στο Θριάσιο, αλλά και την υποστήριξη του εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων της Πετρόλα σαν ένα καίριο σημείο για την τύχη της βιομηχανίας του Θριάσιου. Γιατί αυτό ήταν το συμφέρον της περιοχής, όχι μόνο γιατί έτσι εξασφαλιζόνταν νέες θέσεις εργασίας, σε μια περιοχή με έναν από τους υψηλότερους δείκτες ανεργίας, αλλά και γιατί αυτό θα προκαλούσε μια σημαντική βελτίωση στο περιβάλλον με τη μείωση των ρύπων και της μόλυνσης. Αυτή η καμπάνια της ΟΑΚΚΕ έσπασε το κλίμα ιδεολογικής βίας που είχε δημιουργήσει στην πόλη ο σοσιαλφασισμός, έσπασε και την πρακτική φυσική τρομοκρατία, και άνοιξε τα μυαλά και τα στόματα των ανθρώπων που ήδη σκέφτονταν αυτά που έβγαλε πρώτη στο χαρτί η ΟΑΚΚΕ.

Αμέσως μετά ξεθάρρεψε και το Σωματείο των Εργαζομένων της Πετρόλα, βγήκε στην τηλεόραση, στρίμωξε τους ψευτο-οικολόγους και ενίσχυσε τη θέση της υπεράσπισης του εργοστασίου στην κοινή γνώμη της Ελευσίνας και των γύρω περιοχών. Αποτέλεσμα η παραπάνω κινητοποίηση των ελλήνων της βιομηχανίας να καταλήξει σε

τραγωδία. Αυτή ήταν μια μεγάλη νίκη των δυνάμεων της προόδου.

Παρ' όλ' αυτά οι κατεδαφιστές δεν άλλαξαν γραμμή. Πρώτα η "Επιτροπή" στις 21 Νοέμβρη 2000 έστειλε εξώδικο προς την διοίκηση του Χρηματιστηρίου Αθηνών και της ζητά: "Να ανακαλέσετε την απόφασή της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς του Χ.Α.Α της 14-11-2000 περί εισαγωγής της "ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ" στην κύρια αγορά του Χρηματιστηρίου Αξιών" (δημοσίευμα της *Αυριανής*, 22-11), επικαλούμενη το βιομηχανοκτόνο και αντιαναπτυξιακό Π.Δ. 84/84 και τις κατευθύνσεις του Ρυθμιστικού σχεδίου της Αθήνας. Επικαλούνταν επίσης παλιότερες αποφάσεις του ΣτΕ για ακύρωση άλλου επενδυτικού προγράμματος της Πετρόλα το 1991 λόγω έλλειψης μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Έτσι με τη βοήθεια της κυβέρνησης Σημίτη πέτυχαν την αναστολή της έναρξης της δημόσιας εγγραφής της, αντί για τον Δεκέμβρη που θα γίνονταν, για τον Γενάρη (η εκ νέου αναβολή ζητήθηκε από την διοίκηση της Πετρόλα, για δικούς της λόγους). Στη συνέχεια, μέσα από ένα άρθρο του βουλευτή του Συνασπισμού Αμπατζόγλου **εκτίμησαν ότι η μάχη μεταφέρεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου και θα εκδικαστεί στις 16 του Μάη.** "Το θέμα θα φθάσει σίγουρα στο Συμβούλιο της Επικρατείας και θα εκδικασθεί σύμφωνα με το άρθρο 24 του Συντάγματος... Γι' αυτό δεν ψηφίζουμε την πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος και συντασσόμαστε με τα κινήματα πολιτών" (*Αυγή*, 19-12). Εκεί είναι πραγματικά δυνατοί. Στο 5ο τμήμα του βρίσκονται οι διάδοχοι του Δεκλερή (πρώην αντιπροέδρου του ΣτΕ, χουντικού και ανθρώπου του ψευτοΚΚΕ), ο οποίος έχει καταφέρει μεγάλα χτυπήματα στη βιομηχανία και στην ανάπτυξη της χώρας.

Έτσι και αφού τα "κινήματα των πολιτών" (δηλαδή του ψευτοΚΚΕ και του Συνασπισμού μαζί με το Λαλιωτικό ΠΑΣΟΚ και την Καραμανλική ΝΔ) απέτυχαν να ξεσηκώσουν το λαό ενάντια στον εκσυγχρονισμό της Πετρόλα και προφανώς και κάτω από την πίεση τμημάτων της αστικής τάξης, ο Λαλιώτης αναγκάζεται να συνυπο-

γράψει την κοινή υπουργική απόφαση (των υπουργείων ΠΕΧΩΔΕ, ΕΘΟ και Ανάπτυξης) για την πρώτη από τις τρεις άδειες που είναι απαραίτητες σύμφωνα με την νομοθεσία (ν.1360/83). Απομένουν η έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων και η Ειδική Άδεια Εγκατάστασης που γενικά δίνονται και οι δύο από το υπουργείο Ανάπτυξης και που δεν έχουν ακόμη δοθεί.

Είναι γεγονός ότι ένα βασικό εργαλείο του Λαλιώτη και όλων των κατεδαφιστών της βιομηχανίας είναι το π.δ 84/84. Ενάντια σ' αυτό έχει ξεσηκωθεί ένα τμήμα της αστικής τάξης, η βιομηχανική αστική τάξη, επειδή βλέπει τα κεφάλαιά της, οπότε και τα κέρδη της όχι μόνο να συρρικνώνονται αλλά κυριολεκτικά να χάνονται. Έτσι εδώ και καιρό ο ΣΕΒ διαμαρτύρεται όλο και εντονότερα για την ισχύ αυτού του Π.Δ. Γιατί η απαγόρευση κάθε αναγκαίου εκσυγχρονισμού μιας μεγάλης βιομηχανίας την οδηγεί αργά ή γρήγορα στον αφανισμό της. Μαζί με αυτόν τον θάνατο της βιομηχανίας καταστρέφεται ταυτόχρονα και η ίδια η εργατική τάξη, που μετατρέπεται έτσι σε μια μάζα εξαθλιωμένων ανέργων που περιφέρονται ψάχνοντας δουλειά σε μια χώρα που η βιομηχανία της φθίνει μέρα με τη μέρα σε όλη την έκτασή της και όχι μόνο στην Αττική, όπου ισχύει αυτός ο απαράδεκτος, για σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα, νόμος. Από αυτήν την άποψη, και ειδικά σ' αυτό το κεφαλαιώδες ζήτημα, τα συμφέροντα της εργατικής και της αστικής τάξης ταυτίζονται. Για τους εργάτες ιδιαίτερα, η ύπαρξη των παραγωγικών δυνάμεων αφορά και την ίδια τη φυσική τους ύπαρξη σαν ανθρώπων.

Μετά λοιπόν την έκδοση της πρώτης άδειας που απαιτείται για να εκσυγχρονιστεί το διυλιστήριο, η Επιτροπή προχώρησε στην πραγματοποίηση μιας ακόμη κινητοποίησης στις αρχές του Φλεβάρη. Μάλιστα αυτή πήρε τη γνωστή φασιστική πρακτική του κλεισίματος των δρόμων. Αυτοί λοιπόν έκλεισαν την Εθνική Αθηνών-Κορίνθου, στο ύψος της Χαλυβουργικής. Για πολλές ώρες ο βασικός αυτός οδικός άξονας της χώρας δεν λειτουργούσε προκαλώντας ζημιές και καθυστερήσεις στην παραγωγή και τη διακίνηση των ανθρώπων και των προϊόντων. Η-

ταν δεν ήταν καμιά 700αριά οι διαδηλωτές (ενώ στην προηγούμενη έξω από την Πετρόλα ήταν γύρω στις 3000 χιλιάδες). Στη συντριπτική τους όμως πλειοψηφία ήταν μαθητές γυμνασίων που πήγαν μαζί με τον καθηγητή τους. Επειδή οι κατεδαφιστές εκτιμούσαν ότι δεν έχουν πια και πολύ απήχηση στο λαό, αλλά και στους νεολαίους και στους μαθητές, γιατί έφεραν και τρία νεολαιίστικα μουσικά συγκροτήματα για να μαζέψουν τουλάχιστον δόσους ήθελαν να ακούσουν τη μουσική αυτών των συγκροτημάτων. Και πραγματικά ήταν πολύ οι μαθητές εκείνοι που πήγαν στη συγκέντρωση μόνο και μόνο για να ακούσουν μουσική. Είναι πάντως χαρακτηριστικό, από το μεγάλο αριθμό μικρών μαθητών του γυμνασίου, ότι οι κατεδαφιστές της βιομηχανίας χρησιμοποίησαν την καθηγητική αυθεντία τους και εξουσία πάνω στους μαθητές τους για να τους σύρουν στη διαδήλωση. Αυτή η δυνατότητα είναι πιο μεγάλη στους μικρούς μαθητές και όχι στους μεγαλύτερους οι οποίοι και άρχισαν να φεύγουν σχεδόν με το που άρχισαν οι ομιλίες, με πρώτη ομιλούσα τη φαιοκόκκινη φασίστρια και βουλευτίνα του ψευτοΚΚΕ Κανέλλη. Επειδή ήταν σίγουροι για την μικρή συμμετοχή του λαού και μπροστά στον κίνδυνο να μην κλείσει η εθνική οδός, οπότε δεν θα γίνονταν και μεγάλο ζήτημα για να το δείξουν τα κανάλια, έφεραν απορριμματοφόρα του δήμου έτσι ώστε αν ο αριθμός των συμμετεχόντων ήταν εξαιρετικά μικρός και δεν φαινόταν, τότε να εκκλειναν το δρόμο με τα μεγάλα αυτά οχήματα. Τα οχήματα επίσης θα έκλειναν το δρόμο και στην περίπτωση που οδηγού που εμποδίζονταν να πάνε στη δουλειά τους θα έσπαγαν αγανακτισμένοι τον αστυνομικό κλοιό και θα πέρναγαν από το σημείο της συγκέντρωσης. Όμως τελικά ήταν τόσο απελπιστικά μικρή η συγκέντρωσή τους που κανένα κανάλι τελικά δεν την έδειξε (εκτός εννοείται του 902, του καναλιού του ψευτοΚΚΕ).

Τώρα ετοιμάζουν για τις 8 του Μάρτη νέα διαδήλωση. Ο σκοπός τους είναι με αυτόν τον τρόπο να δώσουν το πρόσχημα στο Συμβούλιο της Επικρατείας να σταματήσει την επένδυση επειδή δήθεν αντιδρά ο λαός.

Μέτωπο Χριστόδουλου-Ζακύνθου-Σταθόπουλου

Είχαμε αναφερθεί σε προηγούμενο άρθρο μας στις ανοιχτές εκκλήσεις μέσα στην ηγεσία της εκκλησίας "να πάμε με τη Μόσχα", φωνές που εμφανίστηκαν μέσα στην όξυνση της σύγκρουσης με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και το Βαρθολομαίο. Αυτή τη σύγκρουση έντεχνα τη συντηρεί και την οξύνει ο Χριστόδουλος και χάρη σ' αυτήν ο εκκλησιαστικός σοβινισμός σέρνεται στη Ρωσία. Την ίδια στιγμή η "σταυροφορία των υπογραφών για τις ταυτότητες" διατηρείται αλλά πάντα στο όριο της επικαιρότητας έτσι ώστε και να καθυστερούνται οι εθνικιστές του Καλλίνικου και να καλύπτεται ο Χριστόδουλος ότι δεν τους οδηγεί σε ήττα. Ωστόσο οι επαφές του τελευταίου με το Σημίτη και το Σταθόπουλο πυκνώνουν. Για την τελευταία ολιγόλεπτη συνάντησή τους στο Προεδρικό Μέγαρο στις 2 Φλεβάρη που κλήθηκε να τη σχολιάσει, ο Σταθόπουλος δήλωσε: "Διαπιστώσαμε ότι διαφωνούμε πολύ λιγότερο απ' όσο μας εμφανίζετε" ενώ άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο συνάντησής τους. "Δεν συζητήσαμε κάτι τέτοιο" διόρθωσε αργότερα ο Χριστόδουλος, που φέρεται να επιτέθηκε φραστικά στον πραγματικά φιλο-ευρωπαϊκό αλλά πολιτικά μύωπα Δαφέρμο. Αποδέχθηκε ωστόσο τις θέσεις Σταθόπουλου για τον προαιρετικό πολιτικό όρκο στα δικαστήρια και για την ανένερση τεμνόντας στην Αθήνα που βοηθάει τις σχέσεις των ορθόδοξο-φασιστών με τους ισλαμοφασίστες. Λίγα 24ωρα αργότερα εξαπόλυσε μια από τις γνωστές επιθέσεις του λέγοντας: "Ο λαός δεν μπορεί να σύρεται στα κάτεργα της αποστασίας και της αθεΐας όταν αυτός δεν το θέλει. Η

Εκκλησία είναι το λίκνο της δημοκρατίας και μάλιστα της άμεσης δημοκρατίας, γι' αυτό θέλουμε να του δώσουμε τα δικαιώματα τα οποία του ανήκουν" (*Εξουσία*, 5/2).

Είναι πάντα η γνωστή τακτική Χριστόδουλου για να καλύπτεται απέναντι στους σοβινιστές του. Προχωράει σε συμφωνία με τους ρωσόφιλους και μετά εξαπολύει ομοβροντίες ενάντια στους ευρωπαϊούς που τους ενοχοποιεί για τα καμώματα των ρωσόδουλων.

Εκείνο που μένει όμως είναι οι δηλώσεις Σταθόπουλου γιατί αν ο Χριστόδουλος ήταν σ' αλήθεια ο αρχηγός του εκκλησιαστικού εθνικισμού θα έβγαίνε από την πρώτη στιγμή να τον διαψεύσει και θα απόφευγε κάθε συνάντηση μαζί του στο περιθώριο οποιονδήποτε επίσημων εκδηλώσεων. Πολύ περισσότερο θα απομόνωνε ή θα έβγαζε από τη θέση του το ρωσόφιλο μητροπολίτη Ζακύνθου Χρυσόστομο. Αυτός ο τελευταίος μπορεί όχι μόνο να κινείται με κάθε άνεση αλλά και να δυναμώνει τις θέσεις του εσωτερικά στην Εκκλησία (δες προηγούμενα φύλλα της Νέας Ανατολής).

Στις 12 Νοέμβρη 2000 οι Σταθόπουλος και Χρυσόστομος, αυτοί οι δυο από παλιά άνθρωποι της Ρωσίας, βρέθηκαν στη Ζάκυνθο στα εγκαίνια της νέας πτέρυγας στην αυτοκρατορική μονή Στροφάδων κι Αγίου Διονυσίου όπου ο Σταθόπουλος έκοψε την κορδέλα των εγκαινίων. Όπως αναφέρει η εφημερίδα *Ορθοδοξία*, αρ. φύλλου 8, στις σελ. 44-45 στο άρθρο με τίτλο "Μια πραγματική "λαοσύναξη" στη Ζάκυνθο": "Το νέο κτίριο της μονής αποτελεί πραγματικό κόσμημα για το νησί! Πρόκειται για ένα μεγαλοπρεπές οι-

κοδόμημα 3.200 τ.μ. που ολοκληρώθηκε μέσα στο εντυπωσιακό διάστημα των 30 μηνών με την καθημερινή φροντίδα του μητροπολίτη Ζακύνθου, ο οποίος είχε αναλάβει και την πρωτοβουλία. Το αξιοθαύμαστο αυτό εγχείρημα κόστισε 600.000.000 δραχμές και χρηματοδοτήθηκε στο μεγαλύτερο ποσοστό του από την τοπική εκκλησία της Ζακύνθου, ενώ υπήρξε και σημαντική αρωγή από την κυβέρνηση, η οποία σέβεται ιδιαίτερα τον Χρυσόστομο και αναγνωρίζει την τεράστια κοινωνική προσφορά του" (σ.σ. οι υπογραμμίσεις δικές μας).

"Την κυβέρνηση εκπροσώπησαν οι υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Μιχάλης Σταθόπουλος κι ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Θρησκευμάτων, κ. Κοντογιάννης... Ο υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Σταθόπουλος, περιγράφοντας γλαφυρά το κλίμα αγάπης και ενότητας που επικρατεί στην εκκλησία της Ζακύνθου, είπε χαρακτηριστικά: "Η ατμόσφαιρα εδώ είναι διαφορετική. Η μητρόπολη της Ζακύνθου εμπνέει και μεταδίδει αισθήματα αγάπης, όπως πραγματικά ταιριάζει στον Χριστιανισμό. Αγάπη, ακόμα κι όταν υπάρχει διαφωνία. Δυστυχώς, δε ζει κανένας στις ίδιες συνθήκες και δεν εισπράττει ανάλογα συναισθήματα σε όλη την Εκκλησία, η οποία πολλές φορές αντιμετωπίζει τους διαφωνούντες με μισαλλοδοξία, αντιπάθεια, επιθέσεις ακόμα και ύβρεις".

Ο Χριστόδουλος, σύμφωνα με την εφημερίδα, όταν προσκλήθηκε απάντησε: "Δεν έχει ωριμάσει ακόμα η επίσκεψή μου στη Ζάκυνθο...". Αν και ο ίδιος απουσίαζε, ήταν εκεί ωστόσο ανάμεσα σε άλλους ιεράρχες ο μητροπολίτης Ιεραπόλεως Ειρηναίος, εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Αυτός είναι ένας από τους υποψήφιους για τη θέση του Πατριάρχη και σύμφωνα με όλες τις αναλύσεις υποστηρίζεται από τον Χριστόδουλο και την ελληνική εκκλησία (δες σχετικό άρθρο στη σελίδα 8).

Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΕΡΒΙΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Η μεγάλη δύναμη του Κρεμλίνου είναι ότι χρησιμοποιεί πολλές δυνάμεις όταν συγκεντρώνει τα πυρά της σ' έναν στόχο. Τέτοια είναι και η μάχη που διεξάγεται σήμερα για τον έλεγχο της Telecom Serbia, δηλαδή του σέρβικου ΟΤΕ.

Μέχρι στιγμής οι βασικοί μέτοχοι αυτού του ΟΤΕ είναι το σέρβικο κράτος, η Telecom Italia, (που είναι ο μεγαλύτερος τηλεπικοινωνιακός οργανισμός της Ιταλίας και ελέγχεται σήμερα από την Olivetti) και ο ελληνικός ΟΤΕ.

Η Telecom Italia κατέχει το 29% των μετοχών καθώς και το μάντζεμεντ, το σέρβικο κράτος κατέχει την πλειοψηφία των μετοχών, και ο ΟΤΕ το 20% των μετοχών σε συμφωνία που έκλεισε το 1998.

Μέσα από αυτούς τους συσχετισμούς την Telecom Serbia την έλεγχε ως τα χθες μια συμμαχία Μιλόσεβιτς – Telecom Italia. Σύμφωνα με τον άνθρωπο του ΟΤΕ στο Βελιγράδι κάποιον Άρη Χαιρέτη, (που αναφέρεται σε ένα άρθρο του ιταλικού περιοδικού Raporama το οποίο αναδημοσιεύεται στην *Ελευθεροτυπία* της 27 Φλεβάρη) ο Μιλόσεβιτς υποβίβασε επίτηδες τη θέση του ΟΤΕ σε σχέση με τους Ιταλούς γιατί δεν “συμπαθούσε την ελληνική πλευρά”.

Στην πραγματικότητα ήταν οι ρωσόδουλοι στην Ελλάδα που εδώ και μερικά χρόνια είχαν κηρύξει τον πόλεμο στον επικεφαλής του σέρβικου σοβινισμού Μιλόσεβιτς και προετοίμαζαν την διαδοχή του από τους σέρβους ομοίους τους με εκπρόσωπό τους τον Κοστούνιτσα. Έτσι ήταν φυσικό ο Μιλόσεβιτς να συναλλάσσεται καλύτερα με τους δυτικούς παρά με τους έλληνες ρωσόδουλους που τον μαχαίρωναν πίσωπλάτα.

Όταν έπεσε ο Μιλόσεβιτς κι ανέβηκε ο Κοστούνιτσα ήταν ήδη διορισμένος σαν διοικητής της Telecom Serbia ο άνθρωπος του Κοστούνιτσα, Πέτροβιτς.

Άρα δεν έμενε στον Κοστούνιτσα παρά

να σταθεροποιήσει τον Πέτροβιτς, να μειώσει το ρόλο της Telecom Italia και να αναβαθμίσει το ρόλο του ΟΤΕ για να μπορέσουν τελικά οι ρωσόδουλοι να ελέγξουν τις σέρβικες τηλεπικοινωνίες. Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο τώρα που ο ΟΤΕ ελέγχεται πια ολοκληρωτικά από την συμμαχία Κόκκαλη – Μανασή μέχρι και του συνδικάτου του, της ΟΜΕ – ΟΤΕ.

Για να πετύχει ο Κοστούνιτσα αυτές τις αλλαγές είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει μια πολιτική συμμαχιών. Από τα δημοσιογραφικά στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας συμπεραίνουμε ότι ο πρώτος βασικός στόχος του Κοστούνιτσα είναι να φύγει από τη μέση ο ηγεμονικός ρόλος της Tel. Italia. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν αλλάξουν οι όροι της σημερινής συμφωνίας η οποία δεσμεύει τα τρία μέρη, το σέρβικο κράτος, την Telecom Italia και τον ΟΤΕ. Αυτή την αλλαγή την επιδιώκει ο Κοστούνιτσα σε συνεργασία με τον Τζίντζιτς (έχουμε γράψει ότι είναι ο δυτικόφιλος του κυβερνητικού μπλοκ) και βέβαια με τον ΟΤΕ. Αυτό το μέτωπο λοιπόν επιδιώκει μια επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας του 1998 σε βάρος της Telecom Italia.

Τα πρόσφατα άρθρα στην ιταλική εφημερίδα Ρεμπουμπλικα, που ελέγχεται από συγκρότημα ανταγωνιστικό της Telecom Italia και της Olivetti, άρθρα που έβαζαν ζή-

τημα μίσας που πλήρωσαν οι Ιταλοί για να υπογραφεί η παραπάνω συμφωνία, είχαν αυτόν ακριβώς το στόχο. Σύμφωνα όμως με το *Βήμα* της 25 Φλεβάρη πηγή αυτών των άρθρων είναι οι άνθρωποι του Τζίντζιτς στον σέρβικο ΟΤΕ. Αυτός πρέπει να είναι και ο λόγος που η αρθρογραφία αυτή δεν ταιγικουνεύτηκε να περιλάβει στο χορό της μίσας και τον ελληνικό ΟΤΕ, ο οποίος φρόντισε να περάσει μια συμφωνία της Intrasoft του Κόκκαλη με την Telecom Serbia για μια προμήθεια τηλεπικοινωνιακού υλικού με σκανδαλώδεις όρους υπέρ της Ιντρακόμ.

Αυτή η διαρροή για ΟΤΕ – Ιντρακόμ έχει σχέση με το γεγονός ότι η τάση Κοστούνιτσα βρίσκεται σε μια πολύ σκληρή διαμάχη με την τάση Τζίντζιτς για τον έλεγχο της διοίκησης της Telecom Serbia. Μαθαίνουμε λοιπόν από το ίδιο άρθρο του *Βήματος* ότι ο Τζίντζιτς έχει δικούς του τους δύο υπουργούς τηλεπικοινωνιών τον ομοσπονδιακό γιουγκοσλάβο υπουργό Τάνιτς και την σέρβα υπουργό Βουκοσάβλιεβιτς και μέσα από αυτούς θέλει να παραμερίσει τον Πέτροβιτς.

Όμως ο Κοστούνιτσα, δηλαδή το ρωσόδουλο μπλοκ, έχει έναν σύμμαχο τεράστιας ισχύος που μόνο οι σοσιαλφασίστες φροντίζουν πάντα να εξασφαλίζουν, το συνδικάτο της Telecom Serbia που είναι στο πλευρό του Πέτροβιτς, όπως εδώ η ΟΜΕ-ΟΤΕ στο πλευρό του Μανασή.

Γι' αυτό το λόγο η μάχη για τον έλεγχο του σέρβικου τηλεπικοινωνιακού οργανισμού προβλέπεται σκληρή και αμφιρόπη με πιο πιθανό πάντως νικητή εκείνον που ελέγχει το συνδικάτο του Οργανισμού καθώς και τους περισσότερους διεθνείς παίκτες. Ο έλεγχος του ελληνικού ΟΤΕ, δη-

λαδή του 20% της Telecom Serbia από τους Σημίτη – Κόκκαλη, δηλαδή από τη Ρωσία δεν μπορεί να μην βαρύνει αποφασιστικά στις εξελίξεις όποιο παιχνίδι και να παίξει ο Τζίντζιτς με την Telecom Italia.

Είναι ήδη εξαιρετικά χαρακτηριστικό ότι ο ομοσπονδιακός υπουργός Τάνιτς υποχρεώθηκε να στείλει γράμμα μετάνοιας στην Ιντρακόμ στο οποίο αυτός καταδικάζει τις αναφορές που κάνει ο ιταλικός τύπος περί σκανδάλου Ιντρακόμ με την Telecom Serbia (στο ίδιο *Βήμα* της 25 Φλεβάρη).

Με λίγα λόγια η διαμάχη ανάμεσα στον Κοστούνιτσα και τον Τζίντζιτς από τη μια μεριά και η διαμάχη ανάμεσα στους δύο αυτούς και την Telecom Italia από την άλλη, αφήνει τελικά άθικτο τον ελληνικό ΟΤΕ, αυτό το μεγάλο άντρο του ρώσικου σοσιαλμπερλαισμού στα Βαλκάνια.

Εδώ φαίνεται για ποιο λόγο και με πόσο μακροπρόθεσμη στρατηγική δούλεψε η ρώσικη διπλωματία για να αλώσει τον ελληνικό ΟΤΕ. Δεν έπεσε στην τύχη για χάρη του ΟΤΕ η κυβέρνηση Μητσοτάκη το '93, δεν εξοστρακίστηκαν εξ αιτίας του μια σειρά υπουργοί μεταφορών σαν τον Καστανίδη και τον Μαντέλη, ώστε να έρθει τελικά στη θέση τους ο άνθρωπος των Σημίτη – Λαλιώτη, Βερελής, ούτε δημιουργήθηκε στην τύχη από την Κ.Γ.Β σε ανύποπτο χρόνο μια ειδική ηλεκτρονική βδέλλα που είχε σαν αποστολή να μπει μέσα του και σταδιακά να καταβροχθίσει τον ΟΤΕ, η Ιντρακόμ. Οι τηλεπικοινωνίες είναι το νευρικό σύστημα μιας κοινωνίας. Ο έλεγχός τους είναι η πρώτη πράξη οικονομικού και πολιτικού ελέγχου ενός στρατού κατοχής. Οι νέοι χίτλερ έχουν πάρει όλα τα βασικά δικάγματα από τους παλιούς.

Η ΔΙΑΔΟΧΗ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Στα Ιεροσόλυμα διεξάγεται σήμερα μια μεγάλη σύγκρουση για το ποιος θα πάρει αυτό το ευαίσθητο και σημαντικό πολιτικό πόστο. Απ' ότι φαίνεται ο υποστηριζόμενος από τον Βαρθολομαίο και όπως φέρεται από την ελληνική κυβέρνηση (προφανώς για να καθησυχάσει τον Βαρθολομαίο ότι τον “στηρίζει” στη σύγκρουσή του με τον Χριστόδουλο) Ελβετίας Δαμασκηνός έχει παραγκωνισθεί μια που δεν είναι μέλος της Αγιοταφικής Αδελφότητας. Οι τρεις πιο ισχυροί για την εκλογή Πατριάρχη είναι οι Ιεραπόλεως Ειρηναίος, Πέτρος Κορνήλιος και ο ρωσόδουλος Βόστρων Τιμόθεος. Στον κατάλογο της εκλογής του συντάχθηκε πρώτος ήρθε ο Ειρηναίος και δεύτερος ο “ρώσος” Τιμόθεος παρά μια προηγούμενη ήττα του μέσα στη Ιερά Σύνοδο. Φαινομενικά οι Ειρηναίος και Κορνήλιος βρίσκονται σε συμμαχία απέναντι στον Τιμόθεο. Και λέμε φαινομενικά γιατί μετά την “απόρριψη” του Δαμασκηνού οι ρωσόδουλοι Σημίτη-Γ. Παπανδρέου για να βάλουν προφανώς σφήνα στη συμμαχία έριξαν το βάρος τους υπέρ του Κορνήλιου μέσω του ανόητου Μητσοτάκη και “ενός διπλωμάτη”. Το ελληνικό υπ. Εξωτερικών αναγκάστηκε να βγάλει ανακοίνωση για να καθησυχάσει τους παπάδες στα Ιεροσόλυμα με την οποία ζητούσε να “διασφαλιστεί ο ελληνορθόδοξος χαρακτήρας του Πατριαρχείου, το αυτοδιοίκητο και η αυτονομία του... Η πολιτική μας είναι πολιτική αρχών και όχι προσώπων” (Αυγή, 24/1).

Αυτός ο κατάλογος της εκλογής θα πάει στα ενδιαφερόμενα κράτη της περιοχής δη-

λαδή το Ισραήλ, την Παλαιστίνη και την Ιορδανία, τα οποία έχουν δικαίωμα μόνο να διαγράψουν κάποιο όνομα από τον κατάλογο αλλά όχι και να προσθέσουν, και στο τέλος η 17μελής Ιερά Σύνοδος θα ψηφίσει το νέο Πατριάρχη. Το χαρακτηριστικό αυτής της μάχης είναι η ρευστότητα της και ότι οι συμμαχίες και οι συμφωνίες “ουκ ολίγες φορές έχουν καταστρατηγηθεί στην πράξη” (Επενδυτής, 10-11/2). Το άλλο χαρακτηριστικό είναι ότι η Ρωσία έχει βάλει γερά το πόδι της στην περιοχή. Ο άνθρωπος της Βόστρων Τιμόθεος, αρχιγραμματέας μέχρι σήμερα της Ι. Συνόδου, ασκούσε επιρροή στον πεθαμένο Πατριάρχη Διόδωρο ο οποίος διατηρούσε καλές σχέσεις με τη Μόσχα. Είναι παλιό όνειρο της Ρωσίας η “κατάληψη” του συγκεκριμένου Πατριαρχείου, τόσο παλιό όσο και εκείνο της “Τρίτης Ρώμης”. “Για τον σκοπό αυτό, ήδη έχει επικήσει περίπου 150 χιλιάδες Ρώσους ορθόδοξους στο Ισραήλ, τους έχει αποκαταστήσει οικονομικά, με στόχο να πραγματοποιήσει αυτό το όνειρο, χάρη και στην παρουσία αυτού του στοιχείου” (Καθημερινή, 31/12/00).

Ο Τιμόθεος σπούδασε στο Λένινγκραντ το 1970 και από τότε είναι πράκτορας της Ρωσίας. Με το θάνατο του Διόδωρου ήταν εκείνος που απευθύνθηκε προσωπικά στον Αλέξιο και τη Ρώσικη Εκκλησία ενώ “συνετέλεσε ώστε επιχειρηματίας με στενή σχέση τόσο με την κυβέρνηση της Ρωσίας όσο και με το Πατριαρχείο της Μόσχας να αναλάβει την ανακαίνιση του Πατριαρχικού Μεγάρου, δαπάνης ύψους περίπου δυο δισεκατομμυρίων δολλαρίων”.

Η σημασία που έχει η περιοχή για τη Ρωσία φάνηκε και πρόσφατα στο συνέδριο που διεξήχθη στη Μόσχα στις 10 Οκτώβρη 2000 με θέμα “Η Αγία Γη και οι Ρωσο-Παλαιστινιακές σχέσεις χθες, σήμερα και αύριο”. “Το συνέδριο οργανώθηκε από τη ρώσικη Ακαδημία Επιστημών της Μόσχας και την πρεσβεία της Παλαιστινιακής Διοίκησης στη Ρωσία και υποστηρίχθηκε από τη Ρώσικη Ορθόδοξη Εκκλησία.

Μεταξύ των θεμάτων που συζητήθηκαν στο Συνέδριο ήταν “η παρούσα κατάσταση όσον αφορά στη θρησκευτική και πολιτισμική ρωσική παρουσία στην Παλαιστίνη, το έργο των ιδρυμάτων της Ρώσικης Ορθόδοξης Εκκλησίας στους Αγίους Τόπους και οι εξελίξεις στο θέμα της Ιερουσαλήμ”. Στο τελικό κείμενο του Συνεδρίου τονίζεται ότι η παρουσία της Ρώσικης Ορθόδοξης Εκκλησίας πήρε συγκεκριμένη μορφή πριν από 150 χρόνια με την ίδρυση Ρώσικης Εκκλησιαστικής Αποστολής και ότι “η Ρώσικη Εκκλησία, οι Ρώσοι Διανοούμενοι και πολλές κοινωνικές δυνάμεις στη Ρωσία είναι έτοιμες να πράξουν το παν το δυνατό ώστε να ενδυναμώσουν τις παραδοσιακές καλές σχέσεις της Ρωσίας με τους Αγίους Τόπους”. Σημειώνεται ότι στο τελικό κείμενο δεν γίνεται καμιά αναφορά στο Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο, το οποίο έχει την πλήρη εκκλησιαστική δικαιοδοσία επί των Αγίων Τόπων, κάτι για το οποίο η κυβέρνηση και η Εκκλησία της Μόσχας δείχνουν να αδιαφορούν. Μάλιστα στο ανακινώθέν προστίθεται ότι “η Ρώσικη Ορθόδοξη Εκκλησία διαθέτουν πολλά ακίνητα και εγκα-

ταστάσεις στην Παλαιστίνη... Από τότε που η Παλαιστινιακή Διοίκηση ανέλαβε τον έλεγχο στα παλαιστινιακά εδάφη, ορισμένες κτηματικές εκτάσεις επεστράφησαν στη ρώσικη κυβέρνηση και στη ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία. Η συνεργασία στον τομέα αυτό της Παλαιστινιακής Αρχής και της Ρωσικής Εκκλησίας συνεχίζεται” (από το ένθετο Ορθόδοξια & Ελληνισμός στον *Ελεύθερο Τύπο* της Κυριακής, 14/1).

Είναι πιθανό αν δεν εκλεγεί ο Βόστρων Τιμόθεος η Ρωσία να έχει ετοιμάσει μια εναλλακτική λύση για την εκλογή ενός μεταβατικού κοντινού της ανθρώπου και εδώ έρχεται η περιεργη παρουσία του Ειρηναίου που υποστηρίζεται από τον Χριστόδουλο στη Ζάκυνθο. Βέβαια εκεί βρίσκονταν και εκπρόσωπος του Βαρθολομαίου και άλλων Πατριαρχείων ή μητροπόλεων. Αλλά τι δουλειά έχει ένας σωβινιστής στην έδρα του ρωσόδουλου Ζακύνθου; Το Φανάρι απ' την άλλη είναι διατεθειμένο να υποστηρίξει οποιονδήποτε ενάντια στον άνθρωπο της Ρωσίας και το σώμα που θα εκλέξει τον νέο Πατριάρχη των Ιεροσολύμων έχει αντίθεση με τον Τιμόθεο που με την επιρροή του στον πεθαμένο πια Διόδωρο είχε παραγκωνίσει όλη την παλιά φρουρά και που σε γενικές γραμμές είναι εθνικιστική. Αλλά αυτό που έχει αλλάξει σήμερα είναι η ελληνική εκκλησία που έχει χαράξει το δρόμο της προς την Ρωσία αργά αλλά σταθερά. Όπως και να έχει, μέχρι τις αρχές Μάρτη το ζήτημα θα έχει καθαρίσει. Σε κάθε περίπτωση πάντως η Ρωσία σφίγγει γερά τον εκκλησιαστικό κλοιό της.

